

Ikt. sz.: VFB-42/9-3/2025.

VFB-7/2025. sz. ülés
(VFB-38/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési Bizottságának**
2025. október 28-án, kedden, 8 óra 01 perckor
az Országház Apponyi Albert gróf termében (főemelet 58.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	6
<i>A Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló 2023. évi LV. törvény végrehajtásáról szóló T/12679. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	6
<i>Hankó Balázs kultúráért és innovációért felelős miniszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	9
<i>Hankó Balázs bevezetője</i>	9
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	13
<i>Hankó Balázs válasza</i>	20
<i>Hankó Balázs kiegészítő válasza</i>	24
<i>A munkavállalók védelme és munkaerőpiaci pozíciók javítás érdekében foglalkoztatási társaságok létrehozatalához szükséges egyes intézkedésekről szóló H/12738. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	25
<i>Komjáthi Imre bevezetője</i>	25
<i>Hozzászólások</i>	26
<i>Komjáthi Imre válaszai</i>	27
<i>Határozathozatal</i>	27
<i>Harmadik országokból érkező munkavállalók foglalkoztatásának kollektív szerződéshez kötése érdekében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról szóló T/12739. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	27
<i>Komjáthi Imre bevezetője</i>	27
<i>Hozzászólások</i>	28
<i>Komjáthi Imre válaszai</i>	33
<i>Határozathozatal</i>	34
<i>Az álláskeresői támogatás háromról kilenc hónapra emelése érdekében a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosításáról szóló T/12740. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	34
<i>Komjáthi Imre bevezetője</i>	34
<i>Hozzászólások</i>	35
<i>Komjáthi Imre válaszai</i>	36
<i>Határozathozatal</i>	36

<i>A munkavállalók és a kormányzat közötti stratégiai partnerségi megállapodás kötéséről szóló H/12744. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	36
<i>Komjáthi Imre bevezetője</i>	36
<i>Hozzászólások</i>	37
<i>Komjáthi Imre válasza</i>	37
<i>Határozathozatal</i>	38
<i>Egyebek</i>	38
<i>Az ülés berekesztése</i>	38

Napirendi javaslat

1. A Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló 2023. évi LV. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/12679. szám)
(Kormány - nemzetgazdasági miniszter)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Vitához kapcsolódó bizottság)
Nemzetiségi napirendi pont!

8.30 órától:

2. Hankó Balázs kultúráért és innovációért felelős miniszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
3. A munkavállalók védelme és munkaerőpiaci pozíciók javítás érdekében foglalkoztatási társaságok létrehozatalához szükséges egyes intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/12738. szám)
(Komjáthi Imre, Dr. Gurmai Zita, Dr. Harangozó Tamás, Hiszékeny Dezső, Dr. Molnár Zsolt, Dr. Tóth Bertalan, Kunhalmi Ágnes, Dr. Hiller István (MSZP) képviselők)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. Harmadik országokból érkező munkavállalók foglalkoztatásának kollektív szerződéshez kötése érdekében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12739. szám)
(Komjáthi Imre, Dr. Gurmai Zita, Dr. Harangozó Tamás, Hiszékeny Dezső, Dr. Molnár Zsolt, Dr. Tóth Bertalan, Kunhalmi Ágnes, Dr. Hiller István (MSZP) képviselők)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
5. Az álláskeresői támogatás háromról kilenc hónapra emelése érdekében a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12740. szám)
(Komjáthi Imre, Dr. Gurmai Zita, Dr. Harangozó Tamás, Hiszékeny Dezső, Dr. Molnár Zsolt, Szabó Sándor, Dr. Tóth Bertalan, Kunhalmi Ágnes, Vajda Zoltán, Dr. Hiller István (MSZP) képviselők)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
6. A munkavállalók és a kormányzat közötti stratégiai partnerségi megállapodás kötéséről szóló határozati javaslat (H/12744. szám)
(Komjáthi Imre, Dr. Gurmai Zita, Dr. Harangozó Tamás, Hiszékeny Dezső, Dr. Molnár Zsolt, Dr. Tóth Bertalan, Kunhalmi Ágnes, Dr. Hiller István (MSZP) képviselők)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
7. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Apáti István (Mi Hazánk), a bizottság elnöke

Tasó László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Varga Ferenc (független), a bizottság alelnöke
Bányai Gábor (Fidesz)
Gelencsér Attila (Fidesz)
Szabó Zsolt (Fidesz)

Helyettesítési megbízást adott

Becsó Zsolt (Fidesz) Gelencsér Attilának (Fidesz)
Szatmáry Kristóf (Fidesz) Bányai Gábornak (Fidesz)
Tasó László (Fidesz) megérkezéséig Szabó Zsoltnak (Fidesz)
Szabó Zsolt (Fidesz) távozásától Tasó Lászlónak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Tóth-Győrvári Erzsébet bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Kisgergely Kornél államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Hankó Balázs kultúráért és innovációért felelős miniszter
Komjáthi Imre (MSZP) előterjesztő

Megjelentek

Kajdi László (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Zsigó Róbert államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium)
Bódis László helyettes államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium)
Kiss Ádám elnök (Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal)

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 01 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat és minden megjelent érdeklődőt. A Vállalkozásfejlesztési Bizottság mai ülését megnyitom.

Mindenekelőtt ismertetem a helyettesítések rendjét. Mai bizottsági ülésünkön Gelencsér Attila képviselő úr helyettesíti Becsó Zsolt képviselő urat, Bányai Gábor képviselő úr helyettesíti Szatmáry Kristóf alelnök urat, illetőleg Szabó Zsolt képviselő úr helyettesíti Tasó László alelnök urat. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, megkezdhetjük az érdemi munkát.

A bizottság valamennyi tagja előzetesen írásban megkapta a mai ülés napirendi javaslatát. Most erről kell döntenünk. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy a kiküldött napirendi javaslatot ennek megfelelően elfogadják e, Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta a mai ülés napirendjét.

A Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló 2023. évi LV. törvény végrehajtásáról szóló T/12679. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Ennek megfelelően rátérünk az 1. napirendi pontra, a Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló 2023. évi LV. törvény végrehajtásáról szóló T/12679-es számú törvényjavaslat részletes vitájára kapcsolódó bizottságként a határozati házsabály 44-45. §-a alapján. A napirendi pont tárgyalását megnyitom.

Tisztelettel köszöntöm az előterjesztő Nemzetgazdasági Minisztérium képviselőjében Kisgergely Kornél államháztartásért felelős államtitkár urat, valamint Kajdi László vezető kormányfőtanácsos urat és kedves munkatársaikat.

A zárszámadási törvényjavaslat elfogadására, a költségvetésitörvényjavaslatához hasonlóan, különös szabályok vonatkoznak. Valamennyi tárgyaló bizottság véleményét, illetve a szavazás során kisebbségben maradt képviselők véleményét is a Költségvetési Bizottság előadói fogják a plenáris ülésen összefoglalóan előadni, ezért bizottsági előadó állítására nincs lehetőség. A bizottság részletes vitában kialakított véleményét a részletes vitáról szóló jelentés fogja tartalmazni. Az esetleges kisebbségi véleményeket függelékként kell a részletes vitáról szóló jelentéshez csatolnunk, amelyet kérek legkésőbb ma 16 óráig a megfelelő formanyomtatványon aláírva, beszkennelve vagy papíralapon a bizottság titkárságára szíveskedjenek eljuttatni. Szeretném jelezni továbbá, hogy az írásba foglalt bizottsági és kisebbségi vélemény csak olyan elemeket tartalmazhat, amelyek a bizottsági vitában elhangzottak. A kisebbségi vélemény benyújtásának feltétele továbbá, hogy az azt előterjesztő képviselő a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról való szavazásban részt vegyen és kisebbségben maradjon.

A részletes vita két szakaszban zajlik. Az első szakaszban a törvényjavaslat egésze vonatkozásában kell lefolytatnunk a részletes vitát, vizsgálva azt is, hogy az megfelel-e a határozati házsabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A részletes vita első szakaszát megnyitom. Az előterjesztőt kérdezem, hogy álláspontja szerint a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házsabályi rendelkezéseknek.

KISGERGELY KORNÉL államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Igen, megfelel.

ELNÖK: Köszönöm. Most a bizottság tagjait kérem, hogy mondják el véleményüket. Kérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Bányai Gábor jelentkezik.)* Megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak. Most csak a megfelelésről kell nyilatkozni? *(Jelzésre:)* Összességében, rendben. *(Bányai Gábor: Csak a többségi véleményt akarom elmondani.)* Itt a lehetőség. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Vendégeink! A többségi véleményt a 2024. évi központi költségvetés végrehajtása kapcsán szeretném elmondani.

A 2024-es költségvetés végrehajtása stabil, fegyelmezett és növekedésorientált volt. A kormány a kihívásokkal teli gazdasági környezetben is megőrizte a pénzügyi egyensúlyt, és olyan gazdaságpolitikát valósított meg, amely a békét és a biztonságot és a fejlődést...

ELNÖK: Elnézést, képviselő úr! Legyen szíves kicsit hangosabban! *(Bányai Gábor: Kezdem előlről?)* Igen.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Akkor a többségi véleményt szeretném elmondani a 2024. évi központi költségvetés végrehajtásáról szóló törvényhez.

A 2024-es költségvetés végrehajtása stabil, fegyelmezett és növekedésorientált volt. A kormány a kihívásokkal teli gazdasági környezetben is megőrizte a pénzügyi egyensúlyt, és olyan gazdaságpolitikát valósított meg, amely a békét, a biztonságot és a fejlődést is szolgálta. A végrehajtás középpontjában dolgozó emberek a családok, a nyugdíjasok és a hazai vállalkozások voltak. A kormány adópolitikája 2024-ben is kiszámítható és versenyképes maradt. A 9 százalékos társasági adó továbbra is Európa legalacsonyabb adókulcsa, ösztönözte a beruházásokat és új munkahelyeket teremtett. A kkv-szektor számára stabil, tervezhető környezetet biztosított, amelyben a vállalkozások növelhették termelésüket és exportképességüket.

A vállalkozásfejlesztés 2024-ben a gazdaságpolitika egyik alappillére volt. A gazdaságfejlesztési források összege meghaladta az 1200 milliárd forintot uniós és hazai programok révén. A kkv kapacitásbővítő támogatás 2.0 program több száz cég számára biztosított fejlesztési lehetőséget, míg a mikro-, kis- és középvállalkozások számára digitális fejlesztést támogató programok indultak. A GINOP Plusz és a hozzá kapcsolódó programok, például az Ifjúsági Garancia Plusz, a „Munkaerő-kínálat bővítése” című programok több mint 345 milliárd forint értékben támogatták a foglalkoztatás növelését, a képzéseket és a munkaerőpiaci alkalmazkodást. A „munkából munkába” konstrukció célzottan segítette a leépítéssel érintett dolgozók továbbfoglalkoztatását 1,4 milliárd forintos kerettel. A Széchenyi-kártya-program 2024-ben is folytatódott 3,5 százalékos kamattal és kedvező feltételekkel, biztonságos finanszírozást nyújtva hazai cégeinknek. Az EXIM exporthitel programjai és a HEPA exportfejlesztési konstrukciói több mint 65 milliárd forintos forrásból segítették a külföldre lépő magyar vállalkozásokat.

A kormány a bürokrácia csökkentésében is eredményeket ért el. A könnyűvizsgálati kötelezettség határának emelése több ezer vállalkozás számára jelentett adminisztratív könnyítést, az energiaköltségek mérséklését célzó programok pedig a termelés biztonságát erősítették.

A 2024-es végrehajtás a magyar gazdaság ellenálló képességét bizonyította. A hiány a GDP arányában 4,9 százalék volt, jelentősen alacsonyabb a 2023. évi 6,8 százalékhoz képest, miközben az infláció 3,7 százalékra csökkent, a foglalkoztatottság

pedig továbbra is történelmi csúcson maradt, 4,3 százalékos munkanélküliségi ráta mellett.

A gazdasági növekedés visszatért a pozitív tartományba, a reáljövedelmek pedig emelkedtek. A 2024-es költségvetés végrehajtása bizonyította, hogy a magyar gazdaság képes stabilan működni válságos nemzetközi környezetben is. A kormány a költségvetési fegyelem fenntartása mellett biztosította a növekedés feltételeit, megvédte a családokat és erősítette a hazai vállalkozásokat. Olyan Magyarország alapjait erősítette meg, ahol minden vállalkozásnak lehetősége van fejlődni, egyet előrelépni. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Kérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Kisgergely Kornél: Nem.)* Köszönöm.

Amennyiben több kérdés, hozzászólási szándék nincs, akkor a részletes vita első szakaszát lezárom. A bizottságnak döntenie kell a határozati házszabály rendelkezéseiben foglaltaknak való megfelelésről. Kérem, ezzel kapcsolatban szavazzanak! Kérdezem a bizottság tagjait, hogy szerintük megfelel-e a határozati házszabályi rendelkezéseknek. *(Szavazás.)* Hat igen szavazat. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)*

Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság 6 igen szavazattal, 2 tartózkodás mellett úgy döntött, hogy a határozati házszabályi rendelkezéseknek megfelel a javaslat.

Megnyitom a részletes vita második szakaszát. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztéshez képviselői módosító javaslat nem érkezett, és a bizottság tagjai saját módosító indítványra irányuló szándékot sem fogalmaztak meg. Kérdezem, hogy a részletes vita ezen szakaszában van-e bárkinek bármilyen észrevétele vagy hozzászólási szándéka. *(Senki sem jelentkezik.)* Hozzászólási szándék nincs, így a részletes vita második szakaszát is lezárom.

Most a határozati házszabályi rendelkezéseknek megfelelően a részletes vita lezárásáról kell döntenünk. Kérem, szavazzanak, ki támogatja a részletes vita lezárását! *(Szavazás.)* Ki van ellene? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság hét igen szavazattal, egy tartózkodás mellett a részletes vita lezárásáról döntött.

Döntenünk kell továbbá a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról és benyújtásáról is. Ki támogatja a részletes vitáról szóló jelentés elfogadását és benyújtását? Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Ki van ellene? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság hat igen szavazattal, két tartózkodás mellett, nem szavazat nélkül a jelentés elfogadásáról és benyújtásáról döntött.

Köszönjük szépen államtitkár úrnak és munkatársainak a részvételt. További szép napot és jó munkát kívánunk! Most pedig Hankó miniszter úr érkezéséig szünetet rendeltek el. Mindenkit megkérek, hogy maradjon, a bizottság tagjait különösen, hogy maradjanak az ülésterem közelében. Köszönöm szépen.

(Szünet: 8.11 - 8.29)

Hankó Balázs kultúráért és innovációért felelős miniszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Rátérünk a második napirendi pontra, amely Hankó Balázs kultúráért és innovációért felelős miniszter éves meghallgatása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján. Tisztelettel köszöntöm miniszter urat és kollégáit: Zsigó Róbert miniszterhelyettes, parlamenti államtitkár urat, Bódis László helyettes államtitkár urat, illetve Kiss Ádám urat, a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal elnökét.

Miniszter urat a köztársasági elnök úr 2024. július 1-jei hatállyal nevezte ki kultúráért és innovációért felelős miniszterré. Felkérem miniszter urat, tartsa meg az elmúlt időszakra vonatkozó tájékoztatóját. Ezt követően pedig a bizottság tagjai feltehetik kérdéseiket, illetve elmondhatják véleményeiket. Miniszter úr, öné a szó. Parancsoljon!

Hankó Balázs bevezetője

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm, hogy itt lehetek, és engedjék meg, hogy az elmúlt időszak előrelépéseit és a jövőbeli célokat közepesen röviden összefoglaljam.

Abban az esetben, amikor mi a magyar vállalkozás, a magyar innováció célrendszeréről beszélünk, akkor egyértelművé tesszük azt, hogy 2030-ra Magyarországnak kell lennie annak az országnak, amely az Európai Unió, amely Európa tíz leginnovatívabb országának egyike. És ha mindezt a magyar kis- és középvállalkozások metszetében vizsgáljuk, akkor egyértelmű a kép, hogy a jelenlegi szintről, amikor minden harmadik magyar kkv folytat innovációs tevékenységet, lett legyen az termék- vagy folyamatinnováció, akkor minden második magyar kkv-hoz kell eljutnunk, hogy ez a termék- vagy folyamatinnovációs tevékenység kiteljesedjen.

Mindazért, hogy ezeket a célokat elérjük, engedjék meg, hogy először egy nemzetközi, európai uniós kitekintéssel éljek, azt követően pedig bemutassam, hogy melyek azok a pontok, amelyekben az elmúlt év, az elmúlt évek során előrébb léptünk, jelezve azokat a vitákat, harcokat és konfliktusokat, amelyekben benne vagyunk. Ebben is különösképpen az innovációról, az innováció és a tudomány metszetéről, arról a pályázati struktúráról, amely a hatást, gazdasági-társadalmi hatást kiváltó pályázati struktúra, és mindemellett - hiszen a vállalatok innovációs tevékenységének része -, nagy része a szakképzéssel, egyetemekkel való együttműködés, részben a szakképzésről is egy rövid áttekintést adjak.

Úgy gondoltam, hogy ha már bizottsági meghallgatás, akkor komolyan készüljünk, a komoly készülletnek pedig részévé tettem azt, hogy az elmúlt két hét során a Magyar Vállalkozói és Innovációs Tanáccsal, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarával és a Nemzeti Tudománypolitikai Tanáccsal is leültem egyeztetni, hogy ennek a közös értékelése is itt, a bizottsági meghallgatás során megjelenjen.

Nézzük hát a nemzetközi környezetet! Nézzük azt a környezetet, amelyben az Európai Unió a versenyképesség vagy leginkább a versenyképesség hiányát mutatja. Engedjék meg, hogy itt néhány adattal kezdjem. 1995-öt írunk, amikor Európa az Egyesült Államok versenyképességének 95 százalékán van. Ma ez 80 százalék. Akkor, amikor innovációs forradalomról és technológiai forradalomról beszélünk a világon, azt látnunk kell, hogy a világ 50 legjelentősebb technológiai cégéből 4 van az Európai Unióban.

Amikor az innovációról és mindennek a gazdasági hatásáról beszélünk, akkor ennek egy jó mérőszáma a kockázati tőke. Az Európai Unióban a kockázati tőke 5

százaléka található, az Egyesült Államokban az 52, Kínában a 40 százalék. Ha megpróbálnánk megnyugtanni magunkat, hogy igen, de az Európai Unió a tudomány fellegvára, akkor álljon itt az az adat, a tudományos teljesítményt elemezve, hogy az elmúlt több mint egy évtized során az Európai Unió tudományos teljesítménye 25 százalékról 19 százalékra csökkent, mindeközben Kelet-Ázsia 20-ról 32 százalékra emelkedett. Ebben a helyzetben, amikor az Európai Unió költségvetést tervez, abból 20 százalék a háborúra, 10 százalék hiteltörlesztésre megy, és amikor azt mondják, hogy egy versenyképességi alapot hoznak létre, amely a teljes uniós költségvetés nem kevesebb, mint 23 százalékát tartalmazza, akkor ennek az első pontja az adóemelés.

Ennek az első pontja az adóemelés, és innentől érthető már mindaz, amit a közteherviselés kapcsán látunk, hogy miért akarnak brüsszeli nyomásra a 9 százalékos társasági adóból 25 százalékos társasági adót csinálni. Nem másért, mint a háború finanszírozása érdekében.

De van még itt további probléma az Európai Unió versenyképességi finanszírozásával. Képzeljék el, hogy ennek a finanszírozásnak a 90 százaléka a nyugat-európai országok irányába megy. Nekünk nemcsak Magyarországért, a magyar nemzetért, hanem a közép-európai uniós tagállamokért is küzdenünk kell. Ezen államoknak a lakosságaránya 24 százalék az Európai Unióban, azaz legalább ilyen arányban kellene finanszíroznia ezeket az Európai Uniónak, ha már a versenyképességet fokozni akarja. Képzeljük el, hogy ma az Európai Unió igazságosnak és versenyképesnek nevezett, de attól messze távol álló versenyképességi, finanszírozási, kutatási struktúrájában a közép-európai államok lakosságarányosan hat-nyolcszor kevesebb, kutatóarányosan négy-ötször kevesebb finanszírozást kapnak. *(Tasó László megérkezik.)* Az előző hétéves Horizon-programból, amelyet zászlóshajónak tekintenek, és amely már néhány éve lezárult, minden második pályázat még eredménytelen, nem vezetett eredményre. De ehhez hozzá kell tennünk azt, hogy itt egy igazságtartalmú vita is van, mert Brüsszel jogtalanul zárja ki a Horizon kutatási programból a magyar kutatókat. Húszezer magyar kutatót zár ki Brüsszel, amihez semmi joga. Nincs jogalapja annak a kizárásnak, amely a Horizon-programból még a Nobel-díjas kutatót, Krausz Ferencet is kizárja.

Éppen ezért volt szükséges, hogy egyrészt a magyar kormány egy új támogatást indítson el a Horizonttal, illetve nemzetközi téren a patrióták segítségével számos olyan módosítási javaslatot fogalmazott meg, amely a magyar kutatókat visszahelyezte volna a Horizon kutatási támogatásba, illetőleg nem genderkutatásokat finanszírozott volna a Horizon egy jelentős része. Jó tudni azt, hogy ezt a baloldali ellenzék, beleértve a TISZA-t, az Európai Parlamentben leszavazta, nem támogatta, a magyar tudomány, a magyar kutatók, a magyar versenyképesség ellen voksolt.

De mégis hogyan állunk? Az Európai Unióban az elmúlt 7 év során az átlagos innovációs teljesítménynövekmény 12,6 százalék volt, Magyarország 16,2 százalékot hozott, azaz innovációs teljesítményben jobban növekszünk, mint az európai uniós átlag, azaz a célrendszer felé, a 2030-ra vonatkozó tíz leginnovatívabb ország irányába erőteljesebben, jobban haladunk, mint az európai uniós átlag. Minek köszönhető ez? Európa legalacsonyabb társasági adójának, mint azt az előbb említettem, az adókörnyezetnek, annak az innovációs alapnak, amely egyedülálló, és amely mind kutatást, mind innovációs politikát finanszíroz, az FDI-politikáknak és annak, hogy sikeresen kapcsoltuk össze az egyetemek megújításával a magyar egyetemeket és a vállalatokat, valamint igen, a HUN-REN Magyar Kutatási Hálózat megújításának. A tudományos és innovációs teljesítmény előrelépésének irányába vezet minket, és nem szórjuk a pénzt, hanem célzott stratégiánk van a Neumann János-programmal, amely 3 plusz 1 területre fókuszál: agrár és energia, egészséges élet, valamint digitalizáció és védelempolitika.

Mindennek a tengelyén Brüsszel blokkolásával szemben mit értünk el? Brüsszel blokkolja a Horizont, Brüsszel az egyetemeknek nem akarja odaadni azokat az innovációs támogatásokat, amelyek amúgy járnának nekik. Nézzük át! Háromszorosára emelkedett a K+F-forrás, amely a vállalatok rendelkezésére áll, elérve az 1066 milliárd forintot. A kutató-fejlesztők száma az elmúlt évek során megduplázódott. Jelen pillanatban 6200 kutató-fejlesztőnk van egymillió lakosra, ezzel az Európai Unióban a harmadik legnagyobb növekményt hoztuk, és a doktoranduszok számát is 50 százalékkal emeltük, elérve a 11 ezret. Olyan kutatási infrastruktúrák alakultak ki a lézerinfrastruktúra vonatkozásában a szegedi ELI-vel, vagy akár a science-parkok elindulásával - itt említhetném Győrt vagy ZalaZONE-t -, amelyek lehetőséget biztosítanak arra, hogy a célzott tudományterületeken európai világvezető tudományos és innovációs hatalmak legyünk.

Az elmúlt két évben kettő plusz egy Nobel-díjunk van, hiszen az irodalmi Nobel-díj mellett Karikó Katalin és Krausz Ferenc vonatkozásában olyan Nobel-díjasaink vannak, akik bekapcsolódtak a magyar kutatási életbe. A Molekuláris- Ujjlenyomat Kutató Központ vonatkozásában Krausz Ferenc professzor úr, Karikó Katalin pedig a Szegedi Tudományegyetem kutatásával és kutatási programjaival működik együtt.

Lényegi elem, hogy megújítottuk az elmúlt évben, a tudományos terület javaslatára, a Magyar Kutatási Hálózat főigazgatóinak és igazgatótanácsának javaslatára, egy nemzetközi áttekintést követően a Magyar Kutatási Hálózatot. Az elmúlt évek során, ha a 2020-as kiindulást nézzük, 17-ről 48,5 milliárd forintra emelkedett a Magyar Kutatási Hálózat finanszírozása. Idén, pusztán idén 18 milliárd forinttal lépünk előre a Kutatási Hálózat finanszírozásában, amely a valaha volt legjelentősebb kutatói-bér-emelést teszi lehetővé. Így az alap kutatói bér 800 ezer forint lesz a Magyar Kutatási Hálózatban.

A jövőképes doktoranduszképzés vonatkozásában a doktoranduszképzés megújítása három pillérből áll. Egyrészt a kooperatív doktori képzésben egy minimum 400 ezer forintos nettó ösztöndíjat és jövedelmet garantálunk, másrészt pedig a Nemzeti Kutatási Kiválósági Program tekintetében megvalósuló kutatásoknál a 650 ezer forintos doktorandusz kutatói bér biztosított. Talán a legfontosabb elem az, hogy ha valaki hamarabb végez és szabadalmi tevékenységet is elismerünk a publikációs tevékenység vonatkozásában, akkor a teljes négyévnyi ösztöndíját megkapja.

A szabadalmi tevékenységünk csak 2023-ról '24-re 35 százalékkal javult, elérve az 593 szabadalmat a tavalyi évben. A Kutatási Kiválósági Program esetében 19 milliárdról 40 milliárdra emeltük az idei évre már a Kutatási Kiválósági Programot, ami megint egy célzott kutatási stratégiát tesz lehetővé, amiből innováció születik, hiszen az eddigi, átlagos 48 millió forintos támogatástól a 100-400 millió forintos támogatás rendszeréig indultunk el.

Szervesen illeszkedik ehhez a Krausz Ferenc Nobel-díjas professzorunk által elindított alapítvány, az az alapítvány, amely az ÉLVONAL Csúcskutatási és Tehetséggondozó Alapítvány nevet viseli. A műszaki természettudományok vagy az élő és élettelen természettudományok vonatkozásában kapcsolja össze a tehetségeket a kiváló kutatókkal, akikkel a magyar tudomány aranycsapatát építjük.

Mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy itt, akár a legkiválóbb European Research Granttel rendelkező kutatók esetében hat évre 3,6 milliárd forintnyi kutatási pályázatot tudunk biztosítani, ami 600 millió forintos éves kutatást jelent, és az úgynevezett egyre jobb, emelkedő sztárokra vonatkozó kutatásnál 200 millió forint/éves kutatási összegre lépünk.

De nemcsak Nobel-díjas kutatók van ennek az ÉLVONAL Alapítványnak a Kuratóriumában, hanem három európai Nobel-díjasunk is. Úgy nézünk ki, hogy négy Nobel díjas, plusz egy Abel- díjas, Lovász, volt MTA-elnök úr részvételével. Azért az egy

érdekes kérdés lesz, hogy ezen négy Nobel-díjast tartalmazó alapítvány esetében is a brüsszeli jogtalan szankciók megjelennek-e négy Nobel-díjas kutató esetében, miközben Európa versenyképességi deficittel, nem is deficittel, nem is hátránnyal, hanem káosszal küzd.

Említettem már a Horizont-programból való kizárásunk ellenére és érdekében elindított HU-rizont programokat. 8 milliárdot terveztünk, de 12 milliárdot biztosítunk úgy a magyar egyetemeknek, hogy ők konzorciumvezetők. Konzorciumvezetők a Yale esetében, a Stanford esetében, az MIT esetében; konzorciumvezetők a Cambridge-i Egyetem esetében. Azaz a magyar tudomány, a magyar egyetemek és a magyar kutatók a világ legjobb egyetemeivel működnek úgy együtt, hogy konzorciumvezetési funkciót látnak el.

Nemrég jelent meg a Világbanknak az az elemzése, amely a Business Readiness index vonatkozásában Magyarországot a szabályozás vonatkozásában a legkedvezőbb üzleti környezetbe sorolta. És ha megnézzük azt, hogy Magyarország a nemzeti, a világ innovációs indexében a kutatási tehetségeknél a tizedik, a high-tech exporttal a kilencedik és a high-tech gyártásban a hetedik helyet foglalja el, akkor nem összeszerelő üzem vagyunk.

Mindezt hogyan tesszük tovább? Hogyan fejlesztjük tovább? Úgy, hogy minden második kkv innovációs képességét nem kevesebb, mint 450 milliárd forintnyi pályázattal segítjük úgy, hogy ebből 110 milliárd forint kutatási pályázat, 340 milliárd forint pedig a vállalatoknak biztosított innovációs pályázat keretében áll rendelkezésre. Miért? Azért, mert ha egy vállalat innovál, akkor nemcsak hogy hatékonyabban működik 58 százalékkal, hanem két és félszer több dolgozója van, 90 százalékkal többet exportál, és még 31 százalékkal magasabb bért is fizet. Innentől tehát nemzetgazdasági és innovációs érdekünk a magyar, a magyar kkv-innováció támogatása.

A 340 milliárd valahogy úgy osztható föl, hogy vannak nagyvállalati programjaink - termékfejlesztése nagyvállalatoknak és kkv-knak -, ami összességében 116 milliárd forintot biztosít; a mikro- és kisvállalkozások vonatkozásában egy 20-50 millió forintos folyamatinnovációt biztosítunk, összességében 75 milliárd forint kerettel; a technológiák piacra vitele vonatkozásában egy 60 milliárdos pályázatunk van 100-600 millió forint vonatkozásában. 15 milliárd élettudományokra és 73 milliárd a már az előzőekben említett kockázati tőke bevonására vonatkozik, így érjük el azt, hogy 3000 vállalkozás innovációs potenciálját erősítsük a „minden második kkv innováljon” vonatkozásában.

Ebben olyan fókuszterületek is vannak, mint a Lantos miniszter úrral nemrég közösen bejelentett 13 milliárd forintos energiapályázat, vagy akár 27 milliárd forint az egészséges élet vonatkozásában: orvostechikára 15 milliárd forint, gyógyszerfejlesztésre 10 milliárd forint, és 2 milliárd forint a kórházi innovációk vonatkozásában. Így állunk tehát az innováció tekintetében.

A szakképzésről pedig mindent, de mindent elmond, hogy az európai bajnokságról, amely nemrég volt Dániában a 26 indulóból 16 éremmel tért haza. Négy aranyérem, két ezüstérem, öt bronzérem és öt kiválósági érem. Álljon itt az aranyérmesek területe: szoftverfejlesztés, webfejlesztés, ipar 4.0, rendszerüzemeltetés. Azt mondhatjuk tehát, hogy a magyar szakképzés nem csak a tradicionális szakmákban, hanem a modern, high-tech iparhoz szükséges szakmákban is kiválóan teljesít, éppen ezért növeljük tovább azt, hogy a nyolcadik után jelen pillanatban is 10/6-an indulnak a szakképzésben, 42,45 százalék a technikumban indítottak száma, azaz a legnépszerűbb. Ezt erősítjük a magyar ipar vonatkozásában, és minden második szakképzésben lévő fiatalunk duális képzésben vesz részt.

Ezáltal a szakképzésben megvalósuló bérfejlesztéssel, ami két és félszeres bérfejlesztés volt, a szakképzésben, összességében több mint 240 milliárd forintnyi,

vagy részben már megtörtént vagy folyamatban lévő fejlesztéssel, az ágazati képzőközpontokkal, az ágazati tudásközpontokkal a magyar vállalatok, a magyar szakképzés és a magyar munkaerőpiac igényeinek való megfelelést biztosítjuk.

Olvasunk Brüsszelből mindenféle országjelentéseket, amely a magyar szakképzést azért kritizálja, mert magas a lemorzsolódás. Öt százaléknál tartunk. Néhány évvel ezelőtt ez nyolc százalék volt. Olvasunk olyan kritikákat, amelyek arról szólnak, hogy a magyar szakképzés munkaerőpiaci megfelelése nincs rendben. Javaslom az Európai Bizottságnak, hogy az OECD-vel konzultáljon, mert mi sem vagyunk elégedettek, hiszen az, hogy az OECD munkaerőpiaci megfelelésében csak bronzérmesek vagyunk, legalább az elkövetkező időszakban egy ezüst vagy egy aranyérem kijárna a magyar szakképzésben, de mindenesetre a fejlődési irány rendben van. Éppen ezért a cél az, hogy a magyar innováció és kutatás mellett a magyar szakképzést is Európa legjobbjává tegyük az elkövetkezendő időszakban.

Folytathatnám még sokáig, de úgy érzem, hogy a jegyzeteim további részét a kérdésekre adandó válaszokra tartogatom. Köszönöm szépen. Összességében azt mondhatom, hogy jelentős mértékben haladtunk, de messze még a vége.

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Most pedig a bizottság tagjait kérdezem, kinek van észrevétele, véleménye, kérdése a miniszter úrhoz. *(Jelzésre:)* Elsőként megadom a szót Varga Ferenc alelnök úrnak.

Kérdések, hozzászólások

VARGA FERENC (független), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon sűrűn van olyan érzése az embernek, amikor fideszes politikusokat hallgat, mintha nem is egy világban élnénk. Ön tényleg előadta most, hogy minden szép és jó a magyar vállalkozások tekintetében, és micsoda innovátorok vagyunk, a problémákról azonban nem beszélt, egyébként pedig, ha vannak, akkor ön szerint mindenről Brüsszel tehet. Nem mondom azt egyébként, hogy amiket ön mondott akár az Unió kapcsán is, az nem úgy van, de azért mégiscsak egy dolog, hogy az Unión belül jelenleg innovációban hol állunk. Ön mondott különböző listákat, bronzérmesek és sorolhatnám, de a 27 tagállamból, ha jól tudom, mégiscsak a 21. helyen állunk valahol. Ez azt jelenti, hogy még azon az ön szerint rosszul teljesítő Unión belül is van nekünk hová fejlődni.

Lenne néhány kérdésem is, amelyekre szeretnék öntől választ kapni. Például arra, hogy ön szerint ez a rendszer kinek az innovációját szolgálja, a magyar gazdaságét vagy néhány kiváltságos körét. Sajnos én azt látom, hogy általában a forráselosztások - legyen szó K+F-ről, innovációról - nagyon sok esetben úgy történnek az országunkban, hogy az önökhöz közel álló vállalkozások azok, akik lehetőséget vagy támogatást kapnak. Szeretném tudni, hogy milyen konkrét programokat fog indítani a minisztériuma, hogy a technológiai innováció ne csak nagyvállalati szinten, hanem a magyar kkv-szektorban is valós gazdasági előnyt jelentsen. Terveznek-e rendszerszintű változásokat a következő években, és ha igen, ezek micsodák konkrétan, vagy marad minden papíron innovatív, miniszter úr, egyébként pedig szerintem a valóságban lemaradó pályán.

Elnézést kérek elnök úrtól, de fel kell tennem még egy kérdést a miniszter úrnak, ami a másik portfóliójához tartozik. Ez nem a bizottságunk hatásköre, de mivel nem lesz lehetőségem feltenni, így mindenféleképpen szeretném most megtenni. Az elmúlt napokban kialakulóban van egy botrány az országunkban a kultúra területén. Nagy Feró Kossuth-díjas művész olyan kijelentéseket tett a Szőlő utcai botrány kapcsán, amelyeket, azt gondolom, nem engedhet meg magának egyetlenegy Kossuth-díjas művész sem. Ugyanis a Kossuth-díj nem egy pletyka, hanem egy olyan elismerés, amit

azért kap valaki, mert nemcsak a művészi munkája, hanem alapból a hozzáállása, a világnézete, a magatartása azt sugallja, hogy ő egy példakép az országban élő emberek számára. Miniszter úr, tervezi-e kezdeményezni a kormány nevében a köztársasági elnöknel, hogy vonják vissza Nagy Feró Kossuth-díját? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, hogy van-e más bizottsági tagnak észrevétele, kérdése, hozzászólási szándéka. *(Tasó László jelentkezik.)* Megadom a szót Tasó László alelnök úrnak. Parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt bizottsági Ulés! Csak néhány dologra szeretnék röviden reflektálni.

A szakképzés fontosságáról nemcsak itt, máshol sem kell beszélni. Jól tudjuk, hogy fontos záloga a gazdaság teljesítőképességének a jó szakemberek léte. Az, hogy a fiatalok 2016-ban 27 százalékos mértékben akartak külföldön munkát vállalni, és most ez a felére csökkent, mégiscsak sokat mond.

Egy konkrét kérdésem lenne. Debrecenben több szakképző intézetnek is a felújítása tervben van. Ez egy olyan bőséges projektlistán van rajta, amely nyilvánvalóan lehetőséget teremt arra, hogy a gazdasági erőterünkhöz igazítva tudjunk majd ebben lépéseket tenni. Szeretném megerősíteni, gondolom, miniszter úr is meg tudja erősíteni, hogy ezek mind elkészülnek majd rövidesen, 2035-ig. Ez sokat jelentene, hiszen Debrecen térségében, Hajdú-Bihar és Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyében, vagy mondhatnám Jász-Nagykun-Szolnokot is, óriási a mozgás, hiszen rengeteg komoly cég várja a szakképzett munkavállalókat. Egy kérdésem is lenne egyben: van-e lehetőség arra, hogy megvizsgáljuk a szakképzésben az önköltség mértékét? Ugyanis sok dolog emelkedett az elmúlt években, és most is 81 500 forint a szakképzés önköltsége a tanulók esetében. Úgy gondolom, hogy ez a következő lépés lesz, hallottam már róla egyébként, hogy tervezik, így csak egy megerősítést szeretnék kérni.

Fontos, hogy hál' istennek Magyarországon van vagy ötvenezer kormányhoz közel álló vállalkozás, mert legalább ennyi kapott az elmúlt években támogatást. Úgyhogy ha ezt lehetne növelni, növeljük a továbbiakban is, rövidesen legyen ötvenötezer véleményem szerint. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Koranisz Laokratisz görög nemzetiségi szószóló előzetesen előszóban jelezte felém hozzászólási szándékát, úgyhogy ennek megfelelően most megadom a szót szószóló úrnak. Parancsoljon!

KORANISZ LAOKRATISZ görög nemzetiségi szószóló: Köszönöm, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm miniszter urat. Köszönjük az előadását. Hogy mennyire igaz, amit elmondott a kutatásról, az innovációról és Magyarország szerepéről, e tekintetben azt tudom mondani, hogy éppen a minap kerestek meg Görögországból azzal, hogy egy magyar kutatót keressenek fel. Én keressem fel, hogy segítsen a görög olajtermelőknek. Tudják, hogy Görögország a harmadik legerősebb olívaolajat termelő ország, és éppen egy szegedi professzor az, aki ezzel a molekuláris olajjal foglalkozik, és ezzel meg tudja hosszabbítani az olívaolajak életkorát.

De nem ezért kértem szót, hanem azért, mert szeretnék köszönetet mondani a miniszter úrnak. 2014 óta küzdöttem egy olyan helyzettel, amely a görög nemzetiség oktatását illetően állt elő, ugyanis Magyarországon az ELTE-n van egy tanszék, a bizantológia és újjörög nyelv, ahol 25 éve nem képeznek tanárokat. Ideérkező görög tanár, aki Görögországból jön, nagyon kevés van. Így nagyon nagy problémát okozott

a nemzetiségünknek, hogy nem tudtuk pótolni azokat a tanárokat, akik kiesnek. Habár több miniszter megígérte annak idején, Baloghtól kezdve Csákiig mindenki, de semmi nem történt. Kinevezése idején ezzel a kérdéssel fordultam Hankó miniszter úrhoz, aki fogadott és megoldotta a problémát. Nagyon szépen köszönöm. A tanárképzés az ELTE-n görög szakon megindult, és remélem, ezt a támogatást a jövőben is meg tudja adni a minisztérium. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e még kérdés, észrevétel. *(Bányai Gábor jelentkezik.)* Megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Először engedje meg, elnök úr, hogy köszöntsük a miniszter urat. Tisztelettel újra köszöntöm közöttünk. Mielőtt a kérdést feltenném a miniszter úrnak, csak jelezni szeretném Varga Ferencnek, hogy én szeretem, ha sugalmazunk jó dolgokat, de ha mindig valami hátsó szándékkal tesszük ezt, akkor az nem feltétlen jó. Én most rákerestem a NKFI-nél, hogy kormányközeli vállalkozások mekkora arányban nyertek el támogatást. Minimális, tisztelt képviselő úr. Nem tudom, hogy ez jó hír-e önnek. Szerintem kár volt ezt a pályát megint megnyitni, mert ezt már annyiszor átbeszéltük. Önnek sosem jutott más az eszébe, csak ezek.

Tisztelt Miniszter Úr! Engedjen meg egy kérdést! Miután egykoron a szakképzéssel magam is foglalkozhattam, nagy öröm volt, amikor hozzákezdünk a munkáshitel nevű projekt indításához, hisz nagyon régóta vártunk arra, hogy a pályakezdő, akármelyik középfokú képzésben részt vevő fiatalok pályakezdését elindíthassuk. Megkérdezném tehát először is azt, hogy azóta ennek vannak-e kézzelfogható eredményei. Én abban bízom, hogy legtöbbször nem digitális eszközöket vesznek saját szórakozásra, hanem vállalkozás indításához keresték meg ezt a hitellehetőséget. Kérdezném, hogy mennyien vannak.

Illetve nagyon rendkívülinek tartom - nem tudom, hogyan sikerült egyébként, de olyan jól lobbizik mindig a tárca, mint ahogy az elődje is -, hogy a szakképzésben dolgozók elismerése nagyon komoly anyagi értelemben. Szerintem a legtöbb magyarországi képzőhelyen dolgozó bármilyen végzettségű és szakmájú ember örömmel és most már irigykedve is tekint a szakképzésben dolgozókra. Szeretnék egyébként gratulálni, mert ez egy hasznos döntésünk volt annak idején.

Szeretném megkérdezni azt, hogy ugye, a magyar munkaerőnek elméletileg a világban jó híre van, ezt a mai adatok hogyan támasztják alá a kikerült fiataloknak a külföldi, nemzetközi versenyek részvételével láthatjuk-e azt? Mert hírünk rengeteg érkezik. Csak ha a miniszter úr itt is elmondja, akkor látja majd az ellenzéki képviselőtársaim egy része is, hogy a magyar szakképzési rendszer jól teljesít, tehát, ha ezt alátámasztaná, megköszönném.

Továbbá, nálunk most jelentős - nem probléma, mert megoldjuk -, hogy a felnőttképzésnek volt egy visszastrukturálódása, amikor a szabadon garázdálkodó, többségében szabadon garázdálkodó képző cégek a piacot letarolták, és az egykori OKJ-s képzéseket nagy számban és ki tudja, milyen minőségben végezték, de most óriási változás van.

Mondta Tasó képviselő úr is, hogy Debrecenben is micsoda munkaerőigények lépnek fel. Ez Kecskeméten korábban megvalósult. Most a következő, aki felkészül, Szeged. Ennek a felnőttképzésnek a következő időszakra való felgyorsításának, főleg az ország déli térségeiben, mik lesznek a lépései? Ha ezekre van valami jó ötlet, akkor nagyon szívesen vesszük, mert azt tudom, hogy a rendszert, a szakképzési rendszert gyorsan át lehet állítani új szakmák képzésére is. Ezzel kapcsolatban mit lehet elérni?

Konkréten kérdeznék a szegedi BYD-beruházás kapcsán, hogy ott hogyan tudunk gyorsítani a felnőttképzésben, hogy tudjuk azokat a szakmákat, amiket egy autóipari, gépjárműipari cégnek képeznie kell, hogy tudjuk segíteni akár a céget, vagy akár a Dél-Alföldön lévő szakképzési centrumokat? Köszönöm szépen, ha megválaszolja.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismét megadom a szót Tasó László elnök úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Csak egy pontosítás: tehát 81.500 forint az a munkabér, amit kapnak a tanulók. Tehát, lehet, hogy nem jól mondtam, nem fogalmaztam rendesen, és az önköltségi tételre gondoltam, amikor megkérdeztem, hogy lehet ezen majd gondolkodnunk a következőkben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szokás szerint jómagam zárnám a sort, és több területet érintően lenne kérdésem, észrevételem. Az egyik, hogy a miniszter úr támogathatónak tartana-e egy olyan ötletet, amely talán Angliában őshonos; nevezetesen, hogy induló vállalkozások, főleg a fiatalok által indított vállalkozások esetében az első két pénzügyi évben teljes vagy majdnem teljes adó- és járulékmentességet kapjon a vállalkozás, akár felső határral, limit megjelölésével, vagy bármilyen egyéb szabályozott keretek között. Ismereteim szerint ott az elég jól működik. Természetesen nem feltétlenül kell életkorhoz kötni, de itt elsősorban az induló, első vállalkozók, mondjuk a húszas éveik elején járó honfitársaink kedvező helyzetbe hozására gondolok, hiszen az első két év a legkritikusabb egy vállalkozás életében, és ha rögtön teljes terhelést kell elszenvedniük, adó- és járulékterheket befizetni, akkor könnyen lehet, hogy belefulladás ezekbe a terhekbe, és egyébként tehetséges emberek tömege vész el rögtön az életpálya elején.

Azt nem kell különösebben indokolni közgazdaságilag, hogy mennyire fontos lenne minél több vállalkozónak működni ebben az országban, hiszen ők számos jogcímen befizetnek az államkasszába, nem az állam alkalmazottai, nem a kiadási vagy a kifizetési oldalt terhelik. Tehát egy többszörösen értékes és megtérülő beruházás lenne minden beléjük fektetett forint, akár adó- és járulékmentesség vagy adó- és járulékkedvezmény formájában.

Aztán: az önök ismeretei szerint hány fő, akár segédmunkás, de főleg szakmunkás hiányzik az építőiparból és a mezőgazdaságból? A mezőgazdasághoz kapcsolódóan, mivel erre a családi gazdasági, meg a közvetlen agrárkötődésem miatt jobban van rálátásom, felvetnék egy nagyon fontos gondolatot. Javaslom a miniszter úrnak, hogy Nagy István miniszter úrral gyakrabban konzultáljanak, ugyanis nem árulok el nagy titkot, amikor azt mondom, hogy a családi gazdaságok, vagy pontos nevükön az őstermelői családi gazdaságok most értek a generációváltás időszakához: 60-70-esek, időnként 80 pluszosak azok a családi gazdálkodók, ha még szerencsés esetben életben vannak és bírják erővel, akiknek most már, bizony, ideje lenne átadni a stafétát.

A generációváltás számos problémával küzd, én most, itt, a szaktudás vagy éppen a tudáshiány oldaláról közelítenék. Ismereteim szerint az agrártudományi egyetemeken az általános gazdasági agrármérnök-képzések inkább nem fedik le azt a tudást, amely kifejezetten, speciálisan, mondjuk, akár kisebb vagy közepes vagy nagy őstermelői családi gazdaságok üzemeltetéséhez szükséges. Éppen ezért én értelmét látnám annak, hogy legalább elgondolkodjanak azon, hogy ilyen szakirányú képzést indítsanak akár az egyetemeken, akár egyébként középfokú végzettséghez kötötten, hogy akik átveszik a szüleiktől a családi gazdaságokat, és egyébként más szakirányban

képezték eddig magukat, tudást szerezhessenek, de gyakorlati központú tudást. Tehát nem az elméletit, ami csak a papíron létezik, hanem a való világban is hasznosítható tudást, és/vagy - mindkét kötőszónak helye lehet -, képezzenek olyan szakembereket, akár az agrártudományi egyetemeken, akik egyébként önmagukban nem tagjai családi gazdaságnak, de szívesen helyezkednének el jól fizetett munkavállalóként ilyen területen. Nevezhetjük ezeket akár gazdatiszteknek is, akik vezető beosztású alkalmazottként segítenének ezekben a családi gazdaságokban, akár azok mellett a fiatalok mellett, akik a szüleiktől átveszik, akár részben vagy egészben helyettük.

Óriási igény lenne szerintem erre a munkakörre, de jelen pillanatban nincs, vagy hát, ne túlozzak, nagyon ritka, lámpással kell keresni azokat, a mondjuk húszas-harmincas éveik elején járó fiatal embereket, akik alkalmasak arra, hogy rögtön bevethetők legyenek egy, a mezőgazdaság bármelyik területén működő őstermelő családi gazdaságban. Ha ezt az áthidaló elemet nem tudjuk beépíteni a rendszerbe, akkor nagyon sok őstermelő, családi gazdaság vagy be fogja fejezni végleg a termelést, vagy a nagy cápák felzabálják őket is, és a dél-amerikai mintájú latifundiumok fognak tovább gyarapodni, mert egyszerűen anyagban fogják felvásárolni; akár szántóföldi kultúrákról beszélünk ezeken a területeken, akár a zöldség- és gyümölcsstermesztés kapcsán ez a szomorú sors várhat egyébként ígéretesen működő családi gazdaságokra. Elképesztően nagy ezzel kapcsolatban a probléma. Inkább azt mondom, hogy már a 70 pluszos korosztály az, amelyik erőn felül üzemelteti ezeket a családi gazdaságokat. És sok családi gazdaság úgy fog megmenekülni, hogy a gyerek nem fogja tudni átvenni, mert egész egyszerűen másként alakult az élete, de egy jól képzett gazdatiszttal vagy szakemberrel áthidalható és megmenthető lenne számos családi gazdaság, tehát ez egy égető és rendkívül aktuális probléma.

Aztán ha továbbmegyünk, akkor a másik vesszőparipám a magyar találmányok helyzete. „A gondolatnak teremő ereje van”-alapon, néhány hónappal ezelőtt, miniszter úr, képzelje el, megkeresett engem egy kiváló, pontosabban két kiváló magyar ember, akik nem akármilyen találmánnyal álltak elő, egy takarítóipari találmánnyal, amely nemzetközi oltalom alatt áll, amelynek a tízmilliós díjait most már nem nagyon bírják, sőt, nem bírják fizetni. Én nem önt teszem ezért felelőssé, viszont az önök által kialakított rendszert igen.

Nekik azok a tapasztalataik, hogy a NER-lovagok - nem akarok csúnyán beszélni itt, a Parlament épületében, inkább azt mondanám - fillérekért, de tudnék erre csúnyábbat is mondani, fillérekért akarták lenyúlni tőlük azt a nem gyenge szellemi terméket, amit ők összeállítottak.

Eljutottak addig, amíg saját tőkéből, saját erőből lehetett. Viszont ott tartanak, hogy szokás szerint tőkehiányban szenvednek. Egy 2-3 millió euró közötti összegből beindulhatna egy olyan sorozatgyártás - nagyon előrehaladott fázisban van, meggyőződtem róla, amennyire én ehhez értek, meggyőződtem erről személyesen -, viszont egész egyszerűen nem mernek ezzel előállni, mert félnek, hogy ellopják a szellemi terméket a NER-lovagok; és valljuk be őszintén, megalapozott a gyanújuk és megalapozott a félelmük.

Két út áll előttük nyitva. Az egyik, hogy a Közel-Keletről vagy a világ más pontjáról szereznek partnert, aki tőkeinjekciót nyújt a számukra, viszont az már határfokában és egyébként nemzetgazdasági hatásában sem az lesz, mint ha Magyarországon meg Magyarországnak tartanánk meg ezt a találmányt. Jelzem azt, hogy szerintem kormányzati döntéshozatali szinten mondjuk egy 2-3 millió euró a kerekítési hibahatártól éppen nagyobb, de nem egy elborzasztó összeg, tehát nem egy olyan összeg, amitől össze kellene roskadnia bárkinek. A kormányközeli cégek, főleg a 2022 előtti időszakban ennek az összegnek nemcsak a többszörösét, hanem a sokszorosát is megkapták, és megkérdőjelezhető hatékonysággal használták fel ezeket.

Mit tanácsoljak ezeknek az úriembereknek, miniszter úr? Hova forduljanak, vagy hova forduljunk annak érdekében, hogy Magyarországon tudjuk megtartani ezt a találmányt? Van-e olyan pályázati kiírás, van-e olyan jogcím, amely lehetőleg olyan segítséget nyújt, amely nem jelent eladósodást? Nyilván ilyen-olyan hitelt a piacról is fel tudnának venni, de azért annak mégiscsak sokkal-sokkal magasabbak a kockázatai, meg majd a bank és a követeléskezelő fogja elvenni az életük munkáját. Feltétlenül fontosnak tartottam ezt idehozni.

Említette a miniszter úr a 13 milliárdos energiapályázatot. Kérdezném, hogy ez kőbe vésetten 13 milliárd forint keretösszegű, avagy rugalmasabb természetű. Tehát van-e lehetőség ennek a keretösszegnek a növelésére? Mert jó ötlet, jó irány, de az elszabadult kivitelezési költségek miatt szerintem a 13 milliárd forint nagyon kevés vállalkozásnak lesz elég. Nyilván nagyobb energia igényű vállalkozások fognak pályázni, értelemszerűen jóval drágább lesz, akármilyen típusú zöldenergiáról beszélünk, a kivitelezés költsége.

Aztán beszéljünk néhány szót az akkumulátoriparról, amely nemcsak a Mi Hazánk Mozgalom szerint, hanem szerény véleményem szerint is egy evolúciós zsákutca. Legalábbis így, ahogy az országra erőltették, mondjuk, például kínai hitelekhez való hozzájutás előfeltételeként mindenképpen óriási hiba volt. Itt azért röpködtek a 300 és 1500 milliárd forint közötti összegek. Tehát ha összevetjük azt, hogy mennyit ölt bele ez az ország az akkumulátoriparba - és ehhez kapcsolódóan még teszek egy rövid kitérőt -, és mondjuk, itt van ez a kiváló takarítóipari magyar találmány egy 800 millió-1,2 milliárd közötti igénnyel, akkor érezhető, hogy melyiknek lesz értelme, melyiknek milyen lesz a hatásfoka, és igazából mi lenne a fontossági sorrend.

Két-két és fél évvel ezelőtt majdnem lehülyéztek minket, nem ön és nem a munkatársai, a plenáris ülésen, amikor azt mondtuk meg én is azt mondtam, hogy zsákutcába vezet, revolúciós zsákutca az akkumulátor és az elektromosautó-őrület erőltetése. Ugye, már a németek is elengedték azt a 2034-es hagymázás vágyálmot, amely inkább rémálommá kezd válni, hogy 2034-től már csak elektromos üzemű autók kerülhetnek újonnan forgalomba, Szerintem ez 2054-re sem lesz reális. Az én ismereteim szerint a teljes életciklust tekintve egy tisztán elektromos üzemű autó jóval nagyobb mértékben terheli a környezetet, már csak a ritkaföldfémek miatti igény és egyéb megkerülhetetlen fizikai, kémiai sajátosságok miatt is, tehát többszöröse a terhelés, mint egy benzin vagy gázolaj üzemű autónál. Illetőleg míg egy hagyományos autó újrahasznosíthatósága 80-90 százalékos, egy elektromosé 40-50 százalékos. Tehát itt sem mondták végig a mondatot. Megjelent egy globális lobb, egy nagy globalista lobb, amelyik a kulcsmondatokat elhallgatta, csak a számukra kedvező mondatokat fogalmazták meg, és meghülyítették legalábbis az európai közvélemény egy részét.

Nem beszélve arról, hogy ezek az autók annyira drágák, hogy direkt állami támogatás nélkül nem is éri meg megvenni őket, tehát akkor fog belőlük számottevően nagy mennyiség fogyni, akkor fogják megvenni az emberek, ha az állam jelentős vissza nem térítendő támogatást mellé rak. Akkor megint az állami támogatási rendszer lélegeztető gépére kell tenni azokat az autókat, amelyeknek az egyik fontos alkatrésze az akkumulátor, pedig az akkumulátorgyárakat már így is agyontámogatta a magyar állam. Nem beszélve arról, hogy számos baleset történik ezekben az üzemekben, és Debrecenről Gödöig bezárólag gond van a működési engedélyekkel. Ezzel kapcsolatban kérdezném a miniszter urat, hogy nem tervezi-e egy Szent László-i szigor alkalmazását, vagy legalábbis nem javasolja-e ezt valamelyik kollégájának.

A következő kérdés - lehet, hogy elkerülte a figyelmemet, de úgy rémlik, nem hallottam róla - a mesterséges intelligenciával kapcsolatos szabályozás. Lehet, hogy én ragadtam le a XII. században, bár talán nem, de szerény egyéni véleményem szerint az

egész emberiség vesztét fogja okozni. Nem dobálóznék olyan szavakkal, hogy közel állunk ahhoz, hogy a Skynet majd átveszi az uralmat, mint a közismert amerikai filmben, de szerintem az emberiségre ez egy közvetlen és rendkívül nagy veszélyt jelent, nem beszélve arról, hogy számos visszaélésnek lesz a melegágya. Én sokkal inkább hiszek a természetes intelligenciában. Mindenesetre a mesterséges intelligencia szabályozása kulcskérdés, már a közeljövő kulcskérdése, gyakorlatilag mondhatjuk, hogy a kordában tartása vagy erős kontroll alatt tartása. Ezzel kapcsolatban mi a stratégiájuk, tisztelt miniszter úr?

Egy kicsit kellemesebb kérdéskörrel szeretném zárni. A magyar filmipar részben végre megszült már egy történelmi filmet, amelyet az egyik nagy tartalomszolgáltató is műsorára tűzött. A Hunyadi-sorozatról van szó, amely kapcsán megoszlottak a vélemények, de végre-végre elindult valami. A nemzeti keresztény konzervatív kétharmados kormányzás tizenvalahányadik évében sikerült egy ilyet a liberális túlsúllyal szemben kiizzadni. Nagyon sok ország, nagyon sok nemzet van ezen a világon, amelyik sírva könyörögne olyan gazdag történelmi múltért, mint amilyen nekünk megadatott, beletéve ebbe a képzeletbeli mérlegbe negatív és pozitív előjelű eseményeket is. Számos olyan hősiestörténete van a magyar történelemnek, számos olyan hősünk van, amelyekről és akikről, ha például az amerikai történelemhez kapcsolódnának, már tizenhat féle megvilágításban készültek volna jobbnál jobb filmek. Ezen az úton hajlandóak-e tovább haladni? Mennyi forrás áll rendelkezésre, és elkezdik-e ontani magukból ezeket a filmeket, lehetőleg azzal a megközelítéssel, amely nem a vesztes, hanem a győztes tudatot erősíti ebben a sokat szenvedett nemzetben, amely arra világít rá, hogy joggal lehetünk arra büszkék, hogy magyarok vagyunk, és nem pedig a történelemnek azokat az oldalait sokszor egyébként elhazudva, vagy a valóságot teljesen eltorzítva, amelyek folyamatosan a bűnös és a vesztes nemzet tudatát próbálják belénk plántálni. Mondjuk, a pozsonyi csatáról lehetne filmet készíteni, amelyet az amerikai katonai akadémiák is oktatnak, miniszter úr! A mai napig oktatják az amerikai katonai akadémiák azt a csatát, amely egyébként kulcsfontosságú volt abból a szempontból, hogy ma, ezen a bizottsági ülésen még magyarul beszélünk egymáshoz. Mert a Nyugat akkor sem a javunkat akarta, sokkal inkább el akart minket tüntetni a föld színéről, és még az emlékünket is ki akarta törölni. Érdemes lenne ezzel foglalkozni. Konkrétan ezzel kapcsolatban vannak-e egyáltalán tervek, elképzelések a képzeletbeli tervezőasztalon? Úgy hiszem, hogy ez akár az egész világon teljesen más megvilágításba helyezi a magyarság megítélését.

Tudom, hogy számos területet érintettem. Ha egy kicsit csapongtam, akkor elnézést kérek! Én már csak ilyen érdeklődő típus vagyok. Ezekre a kérdésekre várom a megtisztelő választ, illetőleg megkérem a miniszter urat, hogy a képviselőtársaim és a szószóló úr által elmondottakra is legyen szíves válaszolni. *(Bányai Gábor jelzi hozzászólási szándékát.)* Bocsánat, miniszter úr! Nem akarok tiszteletlen lenni, előtte még Bányai Gábor képviselő úrnak megadom a szót.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr, hogy még egyszer hozzászólhatok. Ha lehetne rendelni, én is tudnék rendeltetést adni a kormánynak ilyen különleges filmek kapcsán. *(Elnök: Ha ez ilyen egyszerű lenne!)* Tehát, ha így menne, akkor ez jó lenne.

Csak szeretném, hogy a jegyzőkönyv is tartalmazza. Megnéztem, idő kellett hozzá, mert nem volt kész a gyűjtés a hozzászólásomra. A Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alapba 176 milliárd forint állt rendelkezésre pályázók számára. Ebből a NER-esnek mondott cégek közül három nyert támogatást. Csak mondom, hogy értse mindenki, mondom képviselő úrnak is, hogy értse ő is. Egy Rekord Kft. nevű cég kapott 799 milliót vasútfejlesztési berendezések fejlesztésére. A V-Híd kapott 799 milliót

automatizáció és digitalizáció integrálása a vasútépítésben címen. Ezentúl a 4iG nyert genetikai eredmények értékelését biztosító, támogató orvosdiagnosztikai eszközökre 394 millió forintot. Ha jól számolom, ez 2 milliárd a 176-ból. Ennyit arról, amit Varga Ferenc képviselő úr állított, hogy a NER-esek viszik el a kutatás-fejlesztési, innovációs forrásokat. Köszönöm. (*Varga Ferenc: Fenntartom!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor most adom meg a szót a miniszter úrnak. Kérem, válaszoljon a felvetett kérdésekre, illetőleg véleményekre, észrevételekre. Parancsoljon!

Hankó Balázs válaszadása

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Ha már érdeklődésüket fejezték ki, azért vagyok itt, hogy az érdeklődésükre válaszoljak.

Köszönöm a kérdéseket Varga képviselő úrnak. Az első kérdés, hogy hogyan állunk az európai uniós versenyben, hogyan biztosítható az a célrendszer, amely 2030-ra a tíz leginnovatívabb országba vezet minket. Erre azt az adatot tudom mondani, hogy 4 százalékponttal erősebben haladunk előre az innovációban, 12,6 az átlag, mi 16,2-nél vagyunk, és az elkövetkezendő időszakban 340 milliárd forint biztosított innovációra. Meggyőződésünk szerint az a kkv innovációs potenciált minden második kkv-ra fel tudjuk emelni. Ez az indikátorok szerint - van egy bonyolult indikátorrendszere az innovation scoreboard-nak - minden jel szerint el fog minket vinni a legjobb tíz közé.

A NER-es vállalkozástámogatások vonatkozásában köszönöm szépen Bányai Gábor képviselő úrnak mindazt, amit elmondott.

Én csak annyit tennék hozzá, hogy innentől a Bosch, az Audi, a BMW (*Varga Ferenc: Azok nagyok.*), és sorolhatnám tovább ezeket a cégeket is, szintén feliratkozott a NER-es támogatások listájára, hiszen egyszerre a családi vállalkozásokat, a kis- és középvállalkozásokat és ezeket a vállalkozásokat is vagy nagyvállalatokat is biztosítjuk.

A rendszerszintű változás megtörtént a magyar innovációs- és tudománypolitikában. Óriási viták vannak az Európai Unióban az Európai Unió kutatásért, innovációért felelős miniszterei között, amikor Magyarország egy olyan stratégiát visz, ami az innovációs versenyképességi fordulatot jelzi, és azt mondja, hogy nemzetgazdasági és társadalmi érdekhez köti azt, hogy milyen innovációs támogatásokat ad, akkor emiatt Brüsszelben azt a vádat kell elszenvednünk, hogy nem autonóm az innovációs támogatási rendszerünk. Holott, amikor nemzetgazdasági stratégiai célrendszer szerint dolgozol és viszi az innovációs támogatást, az pont az adott nemzet érdeke, de hát ez egy összefüggésében értékelendő vita, amikor mi az erős nemzetekben és nem egy erős brüsszeli bürokráciában gondolkodunk; abban a 30 ezer főben, amit még most 2500 fővel akarnak növelni az elkövetkezendő uniós ciklusban.

A Nagy Feróval kapcsolatos kérdésre a legvégén térnék ki, hogy akkor az innovációs, vállalkozásfejlesztési kérdéseket vegyük végig. Debrecen: Debrecen egy mintája a felsőoktatás, a szakképzés és a vállalatok együttműködésének. Amikor mi megújítottuk a felsőoktatást és a szakképzést, egy olyan modellben indultunk el, amely a munkaerőpiaci igényeket modellezi le egyetem vonatkozásában és szakképzés vonatkozásában. A Debrecen 2030 stratégiának része és az elkövetkezendő több, mint százmilliárdos szakképzési fejlesztésnek a része a debreceni szakképzés fejlesztése is.

Képzelmék, Debrecenről elkanyarodva egy pillanatig az ágazati tudásról és ágazati tudásközpontokról nem beszéltem, de innen már eszembe jutott az a 21 milliárdnyi ágazati tudásközpont-fejlesztés, amely öt területen valósul meg: az élelmiszeriparban Szerencsen, Dunaújvárosban gépiparban, Győrött járműiparban, Budapesten informatikában, Siófokon elektronikában. Ez megint annak a

gondolkodásmódnak a része és lényege, amely arról szól, hogy az ipari és a szakképzési, valamint az egyetemi együttműködések egy fedél alá tudjuk betenni.

Az önköltség kérdése a szakképzésben az elkövetkezendő időszaknak lesz a feladata, hasonló módon és hasonló gondolkodással, mint ahogy az egyetemek esetében egy hosszú távú közfeladat-finanszírozási szerződésben szálaztuk szét a különböző képzési területeknek a költségvonatkozásait. Ez az elkövetkezendő időszakra vonatkozik. Szószóló úrnak köszönöm, hiszen az agrártámogatások vonatkozásában és a magyar agráriumban is erősek vagyunk. Szeged ennek kutatóközpontja is. Éppen ezért a Neumann János Kutatási Program fókuszstratégiájában az agrárium kiemelten szerepel.

Bányai képviselő úr, köszönöm a munkáshitelre vonatkozó kérdést, mert ez előhúzta belőlem azt a számsort, amit a bevezetőmben nem mondtam el. 8-16 ezer, 59 ezer, 168 ezer, 300 ezer, 4 millió. Mit jelent ez? Úgy kezdik a fiatalok a szakképzést, hogy 8-16 ezer forintos - első-második évfolyamban - minimum ösztöndíjuk van, amelyet a jó tanulmányi eredmények vonatkozásában 59 ezer forintra lehet kiegészíteni, és mivel minden második, szakképzésben lévő fiatal dolgozik, az szja-mentes, amit a baloldal el akar venni, és adót akar emelni. Az szja-mentes munkabérük vonatkozásában 168 ezer forintot tudunk biztosítani nekik. Sikeres szakmai vizsga esetében 300 ezer forinttal indulnak, és már harmincezren igényelték azt a munkáshitelt, amely nullaszázalékos kamattal 4 millió forintos életkezdést biztosít úgy, hogy ebből jellemzően a fiatalok saját maguk vállalkozását indítják el, vagy olyan eszközt vesznek, amely a családi vállalkozásban fontos számukra.

Az oktatói béremeléseknél: a 24 ezer szakképzésben lévő oktató bérét két és félszeresére emeltük. Kezdőké 700 ezer, a törzse ennek a szakképzési gárdának körülbelül 850-900 ezret keresnek. A régebb óta ott lévők pedig egymillió forint fölött keresnek a szakképzésben, aminek a felnőttképzés is immár a bevételét jelenti, hiszen a szakképzési centrumok köré szerveztük a felnőttképzést. Tudjuk azt, és fontos látnunk, hogy a 300 ezer szakképzésben lévő közül nagyjából 70 ezer körül vannak, akik felnőttként tanulnak, szereznek részsakmát vagy szakmát.

A BYD vonatkozásában a Szegedi Szakképzési Centrum, a Szegedi Tudományegyetem és a BYD együttműködésében egy többmilliárdos fejlesztést fogadott el a kormány, ami innentől pont a felnőttképzésben, részsakmákban és járműipari képzésekben biztosítja azt az egyedi képzési rendszert, amely képzési rendszerrel a BYD munkaerő-piaci igényeit a környezetből, illetve a fluktuációs számuknak megfelelő módon is biztosítani tudunk azzal, hogy innentől a BYD kutatási-innovációs tevékenységet is kell, hogy a járműipar vonatkozásában végezzen a Szegedi Tudományegyetemmel; hiszen minden egyes, a HIPA által biztosított támogatásnak innentől már az oktatási, lett légyen szakképzésről, felnőttképzésről vagy egyetemi képzésről szó, valamint a kutatási együttműködés részét kell, hogy képezze.

Elnök úr kérdéseire a következőképpen szeretnék reagálni. A startup spin-off vállalkozások az elmúlt időszakban erőteljesen az egyetemi ökoszisztéma vonatkozásában kerültek megerősítésre. Számos startup spin-off támogatási rendszerünk van, és amúgy, ha a teljes 340 milliárdos rendszert nézem, a 340 milliárdból az, amelyre a startup spin-off cégek pályázhatnak, az összességében százmilliárd forintos pályázati keretösszeget jelent. Mindemellett a szabadalom vonatkozásában a multiknak nem, de a magyar kisvállalkozásoknak, startupoknak, a spin-offoknak 50 százalékos kedvezményt biztosítunk a szabadalmi díjakból, és az első három évben nem is kell fenntartást fizetniük. Tesszük ezt éppen azért, hogy őket ennek kapcsán támogatni tudjuk.

Az egyetemek nagy részén technológiai transzferközpontokat hoztunk létre, pontosan azért, hogy az ott lévő szabadalom, kutatás és szabadalom a kutatóval, a fiatal

vállalkozóval együtt tudjon az egyetemi részvétellel hasznosulni, ezáltal is elindítani a startup spin-off ökoszisztémát. Több mint tizennégy egyetemen van erre vonatkozó külön képzés is.

Valós kihívás és megoldandó kérdés akár az építőipar, akár az agrárium tekintetében a szakképzett munkaerő biztosítása. Ezt én, most, itt két irányban ágaztatnám szét. Ugye említettem, hogy a szakképzést a nyolcadik osztály után tízből hatan választják, de jellemzően inkább az ötéves technikumi képzést választják, míg az építőipari képzések a hároméves képzési keretrendszerben vannak. Mit tervezünk erre?

Nem tértem ki külön a szakképzés vonatkozásában egy olyan 23 milliárd forintos keretösszegre, amellyel 20 ezer fiatalot akarunk elérni, szeretnénk elérni, akik jelen pillanatban Dobbantó-programban, orientációs évfolyamon, műhelyiskolában vesznek részt. Négyezer ilyen fiatalunk van, jellemzően a hátrányos helyzetű régiókban. Ezzel a pályázati kerettel 20 ezer fiatalot tudunk elérni, akik jellemzően segíteni tudnak az építőipar vagy akár az agrárium tekintetében is azzal, hogy itt a részszakmai és szakmai képzést fogjuk tudni biztosítani.

Van egy olyan gondolkodásunk is, hogy jobban építsük össze az általános iskola hetedik-nyolcadik osztályát a szakképzőkkel, pontosan azért, hogy azok a fiatalok, akik már hetedik-nyolcadik osztályban látható módon a tanulásukkal nem fognak továbbmenni, sokkal hamarabb kezdjenek el a szakképzéssel és a részszakma-szakmaszerzéssel megismerkedni. Ebben az előbb említett támogatási rendszerben ennek az új programnak az elindítása is benne van.

Azt hiszem, hogy én nagyon értem az őstermelőket. Egy patikuscsaládból jövök, családi patikánk van, és az őstermelők meg a családi patika ebben a vonatkozásban teljes mértékben azonosságot mutat. A Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, valamint a Debreceni Egyetem vonatkozásában is a gazdasági, valamint az agrárképzéseket, a Debreceni Egyetem esetében még ráadásul egy karon is vannak, úgy fogom továbbvinni, hogy mivel most kell megújítani az egyetemek hatéves közfeladat-finanszírozási szerződését, ezt úgy csináltuk meg, hogy a gazdasági szempontból lényeges indikátorok alapján történik a teljesítményfinanszírozás, azaz minden második forint ilyen teljesítményindikátorok alapján kerül az egyetemekhez. A javaslatot megköszönöm, az őstermelők vonatkozásában a nagy agrárképzőkkel egy ilyen teljesítményindikátort fogunk kialakítani, mert jogos, hogy ebbe az irányba is, pontosan a generációváltás miatt, gondolkodnunk szükséges.

Az energia pályázatnál már 71 érkezett be. Megnézzük a további pályázatok vonatkozásában, hogy van-e a GINOP-os konstrukcióban máshol, ahol nem ennyire aktív a pályázati lehetőség, és akkor abból bizonyos uniós szabályok melletti átcsoportosítást kezdeményezhetünk. De ne feledjük el, hogy az Energiaügyi Minisztériumnak emellett még számtalan energiaipari pályázata áll rendelkezésre.

Nem beszéltem a mesterségesintelligencia-szabályozásról, és köszönöm a kérdést, hogy így előjött. Egyrészt azért az egy érdekes feladat, hogy kulturális és innovációs miniszterként, amiben egyszerre jelen van a magyar kultúra, a magyar hagyomány, a keresztény kulturális alapjaink és a mesterséges intelligencia, milyen metszetet képez az ember. Egyrészt látnunk kell azt, hogy ha a mesterséges intelligenciát nem mi használjuk, az fog használni bennünket. Mindenféle olyan dolog, ami a mesterséges intelligencia megszemélyesítését viszi, kockázatokat rejt magában. Én azt gondolom, hogy innentől a mesterséges intelligenciát, és minden egyes innováció területén történő fejlesztésünk is ebbe az irányba megy, nekünk kell használni és a mi kinyújtott kezünknek kell tenni. Szóval a lélek és a szív mi kell hogy legyünk ebben a kérdésben.

Mit tettünk? Egy: a felsőoktatás vonatkozásában új szabályozás lépett életbe, amely alapján minden egyes tudományterületen és minden egyes egyetemen a mesterséges intelligencia oktatását az adott terület részévé kell tenni. Hogyan alkalmazzák, mit jelent a mesterséges intelligencia, hiszen egészen más ez a bölcsészettudomány területén, és egészen más, mondjuk, a képalkotó orvosi diagnosztikai területen. Kettő: most ősszel 60 szakképzési centrum esetében indítottunk el mesterségesintelligencia-kurzust. A tavaszi félévtől kezdve valamennyi szakképzési centrumban mesterségesintelligencia-oktatás lesz. Ezt is azért tartjuk fontosnak, hogy ott a fiatalok a saját szakmájuk vonatkozásában ismerjék meg a mesterséges intelligenciát.

Pont tegnap volt a magyar nyelvi modellel kapcsolatos mesterségesintelligencia-egyeztetésem az ELTE-vel, az ELTE-nek mind az informatikai, mind a nyelvtudományi részével és a Magyar Nemzeti Levéltárral. Szóval, ha meg akarunk maradni magyarnak, márpedig ez a célunk, hogy megmaradjunk magyarnak, mi több kiteljesedjünk magyarként, mi több, egyre erősebbek legyünk, akkor alapvető érdekünk, hogy a magyar kultúrát, a magyar nyelvet, a magyar gondolkodásmódot is ismerő mesterségesintelligencia-rendszereink legyenek, ne angolszász mesterségesintelligencia-rendszerektől függjünk. Sokat szoktunk beszélni a szuverenitásról, de a mesterséges intelligencia magyar használata, alkalmazása és fejlesztése az elkövetkezendő időszaknak az egyik legfontosabb szuverenitási kérdése. Éppen ezért állapodtunk meg abban, hogy egy hetvenmilliárdos adatbázist tartalmazó nagy mesterséges intelligencia nyelvi modellt hozunk létre, amely használja a Nemzeti Levéltár részét, használja a Hagyományok Házának a hangzóanyagát és minden más olyan elemet, ami minket magyarrá tett, és magyarnak kell hogy megtartsa az elkövetkezendő időszakban is.

Az akkumulátorkérdést egy energiatárolási kérdésként kell kezelnünk. Ma, amikor az energiakérdés, azt hiszem, a gazdaságunk egyik legmeghatározóbb pontja, az akkumulátorkérdést energiatárolási kérdésként kell kezelnünk, és ebben kell találkozási pontként, Nyugat és Kelet találkozási pontjaként, az autóipar találkozási pontjaként a további energiatárolási kérdésben szerepet játszanunk.

Lassan megyünk a kultúra irányába, mert a filmipar már átvezet bennünket oda. Gazdasági szempontból azt látnunk kell, hogy Magyarország, London után, a második legnagyobb európai filmipari, filmgazdasági központ. Mindaz az adóvisszatérítési technika, amit alkalmazunk, ennek a filmgazdaságnak az erősítését jelenti, és jó az, hogy a Hunyadi vonatkozásában egy olyan nemzetközi szinten is napról napra, hétről hétre elismeréseket kapó filmünk van, amely a magyarok történelmi nagyságát mutatja be. Hiszen, ha mi nem dicsérjük meg magunkat, és mi nem mondjuk el magunkról, hogy kik vagyunk és miért vagyunk ott, akkor aztán senki mástól ne várjuk, hogy ezt megtegye.

Egy zárójelet nyitok. Gratulálunk Krausz Ferencnek is, hogy az Elektronok nyomában című dokumentumfilmje Krakkóban díjnyertes lett, zárójel bezárva, hogy a történelmi korok között egy crossovert is hozunk létre. De az idei évben és a jövő évben is tízmilliárd forint van történelmi filmekre. Az a célkitűzésünk, hogy ezen történelmi filmek a Hunyadi Jánostól elkezdve, akár a családjában továbbmenve Mátyás irányába, vagy más meghatározó történelmi események felé, ezeknek a bemutatását biztosítani tudják. Mindenki érezze, hogy nekünk magyaroknak az a lényeg, amelyet mi úgy fogalmazunk meg a minisztériumban - mert a minisztériumunk a mindennapi hazaszeretet és patriotizmus minisztériuma -, hogy magyarnak lenni büszkeség, kiváltság és küldetés. Szeretnénk, hogy ezt mindannyian érezzük és mindenki érezze a nemzetközi erőterben is, hogy így van. Éppen ezt szolgálja az idei évben és a jövő évben is az a 10 milliárd forint, amelyet történelmi filmekre fogunk fordítani.

Végezetül pedig Varga képviselő úr által feltett kérdések. Egy: a Kossuth-díjat az addig elért művészeti teljesítményért kapja valaki. Kettő: ennek visszavonására jogi lehetőség a szabályozási rendszerben nincs. Három: ha valaki mondott valamit, utána érdemes végiggondolni, hogy mit mondott, és ha szükséges, akkor bocsánatot kell kérnie. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Mivel egész jól állunk az időgazdálkodás terén, ezért megkérdezem a bizottság tagjait, hogy felmerült-e valakiben még bármilyen kérdés vagy észrevétel. *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, hogy nem. Bennem azonban merült fel. Bocsánat, miniszter úr, hadd legyek egy kicsit önző!

Az autógyártás kapcsán - és tudom, hogy ez hitvita, szubjektumoktól terhelt - mégis meg kell kérdezni, hogy japán autógyártó látható-e a horizonton egyáltalán, akár a távoli tervek között szerepelhet-e valamelyik japán autógyártó megjelenése. Most jelentősen kisarkítom a mondandómat, és jelentősen túlzok, de az a személyes tapasztalatom, meg egyébként a széles ismeretségi köröm tapasztalata, hogy Japánban autókat gyártanak, Európában meg talán helyváltoztatásra még éppen alkalmas eszközöket. Más ligában fociznak ezek a gyártók, tehát a japánok javára azt gondolom, hogy teljesen más ligában, más szinten gyártanak ők és más szinten Európa. Nem volt ez mindig így. Szerintem az európai autók minősége rendkívüli mértékben romlott, a fenntartási költségeik sokkal magasabbak, sokkal nagyobb a meghibásodási arány, akár a programozott avulás, akár a programozott meghibásodás terén, és a fenntartási költség a teljes életciklus alatt.

Szerintem, egy európai, akár egy középkategóriás autónál lényegesen többbe kerül, mint egy japánnal. Egy egészséges konkurenciateremtés pusztán a cél, nem Európa leszólása. Nem arról van szó, hogy nincs szükség európai autókra, meg európai gyártókra. Nyilván itt van egy erős bekötöttség a német autóiparhoz, láthatóan van egy erős elkötelezettség Kínához, de ők valószínűleg nem szívesen látnának japán gyártót itt, Európa szívében, azonban könnyen lehet, hogy a magyar érdek mégiscsak a kevert harcművészet előadása, tehát hogy teremtsünk rá lehetőséget, főleg, ha erre lenne igény. Nem véletlenül a legnagyobb, sőt, nemcsak a legnagyobb japán gyártó, hanem a világ legnagyobb autógyártója nem véletlenül lesz egyre népszerűbb Magyarországon. Elegendő, ha csak az utakon közlekedő autók összetételét nézzük, jelentős változásokat lehet tapasztalni, nem véletlenül. Valószínűleg sokan rendelkeznek olyan tapasztalatokkal, mint amelyeket én az előbb akár normál, akár kicsit sarkos megjegyzések formájában megfogalmaztam. Szóval van-e tervben ilyen? Látszik-e ilyen a horizonton, illetőleg ezzel kapcsolatban egy egészséges verseny, egy élesebb verseny megteremtése érdekében, amely jó esetben a fogyasztók, a vásárlók érdeke, szerepel-e ilyen a terveik között. Vagy van-e ilyen a kormány asztalán? Tényleg ez lenne a legeslegutolsó kérdésem. Köszönöm.

Hankó Balázs kiegészítő válasza

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Köszönöm, elnök úr, a kérdést, mert átnéztem a jegyzeteimet, és az egyik kérdésére nem válaszoltam.

ELNÖK: Nagyszerű. Akkor most!

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Ez pedig az, a takarítással összefüggő szabadalom és találmány volt, amit említett. Javaslom, hogy azt a pályázatot nézzék meg, ami másfél millió eurós pályázat, és pont az adott technológiák piacra vitelét támogatja. Ez egy 60 milliárdos keretösszeg, novemberben lehet rá pályázni. Az NKFI Hivatal honlapján érhető el ez a pályázat, úgyhogy innentől

megint, mivel nálam volt a szó, és láttam, hogy ezt a jegyzeteimből elfelejtettem viszont jelezni, akkor innentől ebben előrébb léphetünk.

Minden olyan ipari, külföldi innováció- és gazdaságfejlesztést támogatunk, ami előrébb viszi a nemzetgazdaságunkat. Ide hadd mondjak két adatot! Az egyik az, hogy Magyarország a világon a hetedik helyen van a high-tech gyártás vonatkozásában - ez nem rossz -, és a kilencedik helyen van a high-tech export vonatkozásában. Tehát ezt mind azzal a tudatos FDI-politikával sikerült elérnünk, amelynek köszönhetően akár az autógyártók, akár más gyártókapacitások is megjelentek. Abban az esetben, ha ez jó a magyar gazdaságnak, akkor lépünk Japán felé is.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mivel további kérdés, észrevétel nincs, ezért a napirendi pontot lezárom. Megköszönöm miniszter úrnak és munkatársaimnak a megjelenést, a tájékoztatást és a válaszokat. További szép napot, jó munkát és jó egészséget kívánok mindenkinek! Viszontlátásra! *(Hankó Balázs és munkatársai távoznak az ülésről.)* Legfeljebb öt perc szünetet rendelnek el, és aztán folytatjuk. Lehet, hogy csak hármat, és aztán folytatjuk gőzerővel a mai bizottsági ülést.

(Szünet: 9.43 - 9.49)

A munkavállalók védelme és munkaerőpiaci pozíciók javítás érdekében foglalkoztatási társaságok létrehozatalához szükséges egyes intézkedésekről szóló H/12738. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! A rövid szünet után most folytatjuk munkánkat, és rátérünk a harmadik napirendi pontra, amely a munkavállalók védelme és munkaerőpiaci pozícióik javítása érdekében foglalkoztatási társaságok létrehozatalához szükséges, egyes intézkedésekről szóló H/12738. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről való döntés. *(Szabó Zsolt távozik az ülésről.)*

A javaslatot Komjáthi Imre képviselő úr több más MSZP-s képviselővel közösen nyújtotta be. A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Elsőként megadom a szót a javaslat előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

Komjáthi Imre bevezetője

KOMJÁTHI IMRE (MSZP) előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Bizottság! Az elmúlt percekben több szó esett - szinte csak arról esett szó - az innovációról, ami rendkívül fontos. Az a kérésem, hogy tegyünk közösen innovációt a munka világába, olyan innovációt, amely erősíti a munkavállalói jogokat, a biztonságot, jobb munkahelyeket, méltányos körülményeket biztosít a magyar munkavállalók számára.

Az első napirendi pontban tárgyalt javaslat a foglalkoztatási társaságokról szól. A foglalkoztatási társaságokat először Németországban alkalmazták, de a rendszerváltás idején Ózdon is, amikor több ezer munkavállaló vesztette el a munkahelyét. Akkor Fónagy János jelenlegi államtitkár, miniszterhelyettes is Ózdon tevékenykedett, és a későbbiekben, 2010 előtt még Czomba Sándor foglalkoztatáspolitikai államtitkár is kiállt a foglalkoztatási társaságok mellett. Gyakorlatilag a foglalkoztatási társaságok segítenének azon a helyzeten, ami a Dunafernnél előállt, a Tungsramnál, éppen a Ganz-MÁVAG-nál van kialakulóban, a Járműjavítónál; és hosszan sorolhatnám azokat a nagy múltú cégeket, amelyek csődbe jutottak, és csőd eljárás folyik ellenük, illetve felszámolási eljárás alatt állnak.

A foglalkoztatási társaság egy olyan új innováció lenne, amely biztosítaná azt, hogy a munkahelyeken lehetne tartani egészen addig a munkavállalókat, amíg meg nem oldódik a probléma és új munkahelyet tudnak találni.

Nem sorolom hosszan a javaslatot, le van írva az előterjesztésben. Éppen az bátorított fel arra, hogy mind Fónagy János, mind Czomba Sándor államtitkár érintett a kérdésben, hogy nyáron elmentem a minisztériumba, leültem a két államtitkárral, és szakmai egyeztetést folytattam. A szakmai egyeztetés során több pontban egyet tudtunk érteni. Akkor támogatólag léptek fel, azt mondták, hogy egyébként van benne fantázia, de hát, azóta, látjuk, hogy beindult a kampány, és tisztában vagyok vele, hogy ilyenkor politikai döntéseket szoktak hozni. De a Vállalkozásfejlesztési Bizottság tagjai és maga a bizottság egyébként méltán híres arról a parlamenti bizottságok között, hogy itt érdemi vita is szokott zajlani. Éppen ezért én azt kérném önöktől, hogy jelen pillanatban tegyék félre a politikai döntést, és alapvetően szakmai döntést hozzanak! Támogassák az előterjesztést, azt, hogy megvitathassuk a plenáris ülésen a foglalkoztatási társaságok kérdését, amely egyébként a későbbi előterjesztésekben a többi napirendi pontot is érinti.

Az MSZP összeállított egy javaslatcsomagot, méltányos munkahely csomagnak nevezzük, úgy aposztrofáljuk. Legfőképp azért alkottuk meg ezt a csomagot, mert már tavasszal láttuk annak a jelét, hogy a Nagy Márton miniszter úr által bezengett repülőrajtot, bizony, elég súlyos pofára esés lett. Éppen ezért azt látjuk, hogy ez jelentős mértékben sújtja a munkavállalókat, és megnehezíti az ő dolgukat.

Addig is nehéz helyzetben voltak, de a gazdaság változása, azok a válságok, amelyek sújtják a világot és ezen keresztül Magyarországot is, arra sarkallnak minket, hogy baloldali emberként, szocialistaként olyan javaslatokat tegyünk az önök asztalára, ami egyébként közösen támogatható a magyar munkavállalók érdekében. Köszönöm.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát megnyitom. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy kíván-e valaki hozzászólni vagy kérdést feltenni. Amíg gondolkoznak rajta, addig jelezném a jegyzőkönyvi pontosság kedvéért, hogy ettől a napirendi ponttól kezdve Tasó László alelnök úr helyettesíti Szabó Zsolt képviselő urat. Így lesz teljesen pontos a helyettesítések rendje.

Ha nincs hozzászóló, akkor értelemszerűen nincs mire reagálni. Annyit jegyeznék meg, hogy én egy érdekes javaslatnak tartom, úgyhogy mindenképpen támogatni fogom a tárgysorozatba vételét. *(Jelzésre:)* Jaj, bocsánat! Rendben van, tehát akkor parancsoljon! Megadom a szót Tasó László alelnök úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Ülész! Tisztelt Előterjesztő! Csak röviden szeretném megerősíteni, hogy Magyarországon 81 százalékos a foglalkoztatási arány. Az aktív népesség 64 éves korig tartó stádiumában 81 százalékos mértékű. Ez igen-igen nagy arány, és ezzel elég jó helyen állunk Európában is. Nem az a fontos, hanyadik helyen állunk, hanem, hogy valóban, szinte, aki dolgozni szeretne, az majdcsak el tud helyezkedni. Van olyan térség Magyarországon, ahol munkaerőhiány van, erős munkaerőhiány hiány van már, ezért egy új forma bevezetése nem tűnik indokoltnak, és talán most, pillanatnyilag az is zavart keltene, ha a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálatot megbontanák, hiszen ők szervezik az álláskereső elhelyezkedésének támogatását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Kérdezem képviselő urat, hogy kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Komjáthi Imrének.

Komjáthi Imre válasza

KOMJÁTHI IMRE (MSZP) előterjesztő: Igen, köszönöm. A százalékok mögött emberek vannak: családok, munkavállalók. Az nagyon jó, hogy magas a foglalkoztatási arány, de gondoljunk azokra, akik nem tudnak elhelyezkedni! Gondoljunk a Dunaferri dolgozóira! Hosszú-hosszú évek alatt kimúlt egy nagy múltú cég, a Dunaferri.

Dunaújvárosban van egy mondás, miszerint ha él a gyár, él a város. Úgy néz ki, hogy a város komoly problémákkal fog küzdeni, mert nemcsak az a négyezer dolgozó került veszélybe, akit elküldenek a Dunaferri-től, hanem a beszállítókon keresztül tízezer ember. Ezért lenne fontos, és legfőképpen a Dunaferri kapcsán merült fel a foglalkoztatási társaság kérdése, hogy amíg a felszámolási folyamat zajlik, addig a gyáron belül tudjuk tartani az embereket. Akár bontási munkák tudnának vállalni; karbantartási, olyan karbantartási munkákat, amik elősegíthetik azt, hogy újra lehessen indítani a gyárat, ha kap megfelelő támogatást és lesz befektető, illetve hogy ott maradjanak a munkavállalók, és ne menjenek el, mondjuk külföldre.

És azt azért önök is tudják, hogy a Dunaferri olyan nagy múltú cég, hogy több generációnak egy családon belül munkát adott. Olyan emberekkel beszéltem Dunaújvárosban, ott a gyárkapunál, amikor együtt demonstráltunk a Vasas Szakszervezettel, akik ötven éve dolgoznak ott, de a gyerekük is harminc éve. Éppen ezért rájuk is gondolni kellene. Ha van pénz a multinacionális cégek teletömésére és támogatására, akkor legyen pénz arra is, hogy megmentjük a magyar munkavállalókat. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki észrevételt vagy kérdést megfogalmazni. *(Senki sem jelentkezik.)* Mivel hozzászólási szándékot nem látok, ezért a vitát lezárom. A tárgysorozatba vételre vonatkozó döntés következik.

Kérdezem a Bizottságot, hogy ki támogatja a H/12738. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Ki van ellene? *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság két igen szavazattal, tartózkodás nélkül, hat nem szavazat mellett a javaslatot, az indítványt nem vette tárgysorozatba.

Harmadik országokból érkező munkavállalók foglalkoztatásának kollektív szerződéshez kötése érdekében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról szóló T/12739. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Soron következik a negyedik napirendi pontunk, mely a harmadik országokból érkező munkavállalók foglalkoztatásának kollektív szerződéshez kötése érdekében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról szóló T/12739. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről való döntés. A javaslatot szintén Komjáthi Imre és több más MSZP-s képviselő nyújtotta be. A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Megadom a szót Komjáthi Imrének. Parancsoljon, képviselő úr!

Komjáthi Imre bevezetője

KOMJÁTHI IMRE (MSZP) előterjesztő: Köszönöm a szót. „A gyárkapun belül már Korea van.” - Ezt egy koreai cég vezérigazgatója mondta. Ezt két évvel ezelőtt mondta. A kormánynak nem volt rá reakciója. A kormány tud róla, hogy ez a mondat

elhangzott, mert ezt többször elmondtam már a parlamentben, és többször lenyilatkoztam a legkülönbözőbb forrásoknak.

Szerintem ez szégyen. Olyan helyről jönnek vendégmunkások - és ezt szeretném kihangsúlyozni, hogy nem idegenellenesség, nekünk minden munkás egyforma -, olyan munkakörnyezetből, olyan munkakultúrából jönnek, ahol ismeretlen fogalom a túlóra, ahol nem számít a család, ahol nem számít az egészség, ahol nem számít a munkavédelem.

Ezek a cégek úgy dolgoztatják a vendégmunkásokat is és a magyar dolgozókat is, hogy ahhoz a munkakultúrához igazítják a szabályokat, semmibe veszik a magyar törvényeket. Nézzék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy csak az elmúlt néhány hétben milyen híradások jöttek a munka világából, hogy hogyan nézi semmibe a Hankook, a Samsung a munkavállalói jogokat, a munkabiztonságot. És ne legyenek kétségeik afelől, hogy letörik a béreket.

Annak idején Parragh László, aki akkor még a Gazdasági Kamara elnöke volt, azt mondta, hogy a magyar gazdaság motorja az olcsó munkaerő. Nemcsak az lehet olcsó munkaerő, aki keveset keres, hanem az is, akire nem költenek, a biztonságára nem költenek, az egészségére nem költenek, de a munkabéreket is letörik. Ahhoz, hogy ez ne így legyen, kollektív szerződés kellene, hogy biztosítsa a munkavállalói jogokat. Kollektív szerződést a szakszervezetek köthetnek.

Az a kérésem, hogy támogassák a tárgysorozatba vételt, hogy megvitathassuk a parlament előtt, és nyílt lapokkal játsszunk! Önök a nagytőke oldalán állnak, vagy a magyar dolgozók oldalán állnak? Köszönöm.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát megnyitom. Kérdezem a bizottságot, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Tasó László alelnök úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottsági ülés! Hát, azért szögezzünk le néhány dolgot! Az elmúlt időszakban világossá tette a magyar kormány, hogy a magyar munkaerő az első Magyarországon. A korábbiaknál sokkal szigorúbb idegenrendészeti törvényt fogadtunk el 2023-ban. Magyarországra csak az állam által meghatározott célból és jogcímen lehet jönni munkát vállalni. Külföldi munkaerőt csak akkor lehet alkalmazni, ha már magyar munkaerővel nem tölthetőek fel az üres álláshelyek. Ezek tények, tehát ezek mindannak, amit ön most mondott előterjesztőként, legalábbis részben, de nagymértékben ellentmondanak.

Ami fontos: kvóta szabályozza, hogy hányan és milyen jogcímen érkezhettek be Magyarországra. Nyolc országból jöhetnek be most egyelőre munkavállalók. Tehát azért nem mondanám azt, hogy a beérkező munkavállalók közül bárki is nem szereti a családját, nem foglalkozik a családjával, nincsen vallása, mindegy, hogy milyen egészségi állapota van. Ezt azért nem hinném, hogy ilyen emberek jönnek.

Szerintem pénzt akarnak keresni, boldogulni akarnak azok az emberek is egyébként, de csak akkor tehetik ezt meg Magyarországon, ha arra az álláshelyre Magyarországról már nem lehet kiközvetíteni munkaerőt. Tehát ezt mindig tegyük a helyére. Az biztos, és azt én nyilvánvalóan alátámasztom, hogy rendkívül eltérőek a foglalkoztatási lehetőségek Magyarországon. Nagyon nehéz térségek is vannak, rendkívül nehezek, és természetesen ha oda is érkezik vendégmunkás, feszültséget teremthet. De nem hinném, hogy a magyar vállalatok a mai viszonylatban arra törekednének, hogy csökkentsék a bért, hiszen meg kell tartaniuk a jó munkaerőt. A jó munkaerő továbbra is kincs, mindig is kincs volt. Véleményem szerint nem az a tendencia, hogy a külföldi munkavállalók segítségével vagy jelenlétével letörik a

béreket, hanem inkább inspirálják arra a mieinket, hogy tovább tudjanak dolgozni, és jobban tudjanak munkát vállalni. Szerintem az előterjesztésnek az indoklása nem fér össze a mi elképzelésünkkel. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Most pedig megadom a szót Varga Ferenc alelnök úrnak.

VARGA FERENC (független), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tasó László alelnök úrnak mondanám, tényleg megpróbálok tisztelettel fogalmazni, de annyira nehéz, amikor azt mondják, hogy a magyar munkaerő az első, meg csak akkor lehet alkalmazni harmadik országbeli vendégmunkást, ha már nincs magyar munkaerő.

Hát akkor mi történt az elmúlt években, alelnök úr, például Makón, a Continentalnál, ahol a magyar dolgozók betanították a vendégmunkásokat, utána pedig szépen fogta a Continental a magyar dolgozókat, és kirúgta őket? Egyébként ezzel a céggel önök még 2013-ban Varga Mihály által írtak alá egy stratégiai megállapodást. Miféle stratégiai megállapodás az, amit egy felelős kormány aláír, és ahhoz vezet, hogy a harmadik országból beérkező vendégmunkásokra felcserélik a magyar munkaerőt?

És ne haragudjon, alelnök úr, de ön nem mond igazat. Tehát ez a propaganda, amit ön most elmondott, egyébként pedig a valóságban Makó, Lázár János körzete, ott van tőlem néhány tíz kilométerre, és én beszéltem egyébként ezekkel az emberekkel, akiket onnan kirúgtak. Önök, akkor, amikor a propagandát mondják, nem veszik figyelembe egyébként a valóságot, hogy mi történik egy gyárkapun belül. Mert az előterjesztő nagyon világosan elmondta, hogy a vendégmunkások a vállalatokon belül felértékelődnek. Értékesebb munkavállalókká válnak, mint a magyar munkaerő.

És ez nem azért van, mert a magyar munkaerő nem dolgozik olyan jól. Hát, dehogynem! Ez azért van, mert a vendégmunkásoknak nincs meg az a háttérük, mint ami a magyarnak: nincs itt a családjuk, nincsen szükségük a munka és a magánélet egyensúlyára. Meg hát, beszéljünk már arról is, hogy milyen NER-es munkaerő-közvetítő cégek vannak mögöttük. Kik azok a cégek? *(Közbeszólásra:)* Igen, képviselő úr, már megint, mert így van, sajnos.

Kik azok a cégek, akik egyébként hatalmas sápot akasztanak le minden egyes Magyarországra beérkező vendégmunkásról? Ezek mind az önökhöz közel álló cégek. Ha jól emlékszem, nem akarok butaságot mondani, talán Deutsch Tamás körének is van egy ilyen cége, ami minden egyes vendégmunkásról, aki bejön az országunkban, leveszi ezt a komoly hasznot. És igen, tényleg nem a vendégmunkások ezért a hibásak, mert azt tegyük hozzá, hogy ők már alapból úgy jönnek ide, hogy eladósodnak, mert a külföldi munkaerő-közvetítő cég úgy hozza ide, hogy hitelt vetet fel vele.

De ezzel megint ugyanoda fogunk visszalyukadni, mert ez arra fogja őt sarkallni, hogy ha Magyarországra jön, hogy dolgozzon, dolgozzon és dolgozzon. És a magyar munkavállalót, bizony, sajnos, túl fogja teljesíteni. És önök nem védik meg a magyar munkavállalókat, hiába állítják azt, hogy megvédik. Akkor, ha ez így lenne, nem rúgnák ki a magyarokat, és nem vennék fel helyettük a vendégmunkásokat. Nem tudom, látnák-e Facebookon mostanában ilyen mémeket, hogy amikor szól a főnököd, hogy tanítsd be a vendégmunkást, aztán három hét múlva kirúgnak. Ez igaz, sajnos. Ez tényleg így van.

És ráadásul azt mondják, hogy önök elfogadtak egy olyan törvényt, ami szabályozza a vendégmunkások számát. Csak akkora kiskapukat hagytak benne, hogy gyakorlatilag tágra nyitották a kapukat a vendégmunkások előtt. Tehát, ha önöknek egyébként tényleg a magyar munkaerő lenne fontos, akkor ezt a törvényt nagyon-nagyon felül kellene vizsgálni, és nagyon sok javaslatot el kellene fogadni abból, amit egyébként az MSZP, a DK vagy akár a Mi Hazánk is mond ezen a területen, mert tényleg

nem jó a mostani szabályozás, és tényleg ott vannak azok a NER-es cégek, akik egyébként ezen milliárdokat keresnek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Meglátásom szerint is óriási szakadék tátong az elmélet és a gyakorlat között. Azért az a mondat, amit itt képviselő úr említett, hogy a gyárkapun belül Korea van, szerintem nemcsak a nemzeti szuverenitást sérti súlyosan, hanem a büszkeségünket, az önérzetünket, az emberi méltóságunkat, meg a jogszabályokat is általában, a törvényeket és az alacsonyabb szintű jogszabályokat.

Tehát ez a hódítás és a gyarmatosítás sajátos kifejezése és leképeződése, ami ellen nemcsak a kommunikáció szintjén, hanem a jogalkotás és a jogalkalmazás frontján is nagyon erősen fel kellene venni a versenyt, amivel szemben fel kellene lépni. És hát, valóban, a gyakorlat az, hogy a vendégmunkások előbb, ha így halad minden tovább... - Egyébként a keleti határtól nyugatiig bezárólag, tehát Mátészalka környékén is egyre-másra jelennek meg a nagyobb multicégeknek, az ipari parkban lévő nagyobb multicégeknek, aztán Győrben is, nem mondom, hogy Győrt elárasztották a filippínók, de igen jelentős számban vannak jelen, tehát már az átlag győri polgárnak is feltűnik. Mindezt csak azért mondtam példaként az ország keleti határán határáról, és mondtam egyet a nyugatiról is, de ugyanez a helyzet északon, délen és az ország más területein. Tehát először Magyarország foglalkoztatási térképét fogják átrajzolni, aztán majd félő, hogy a demográfiai meg az etnikai térképet is át fogják rajzolni. Végeredményt tekintve semmivel nem lesz ez más. Lehet, hogy egy kicsit időben sikerül elnyújtani, lehet, hogy sikerül elodáznia, de elkerülni nem sikerül, és a végeredményt tekintve mindegy, hogy migránsnak hívják, vagy vendégmunkásnak.

Ha ez -elnézést a kifejezésért - egy térfoglaló, nemkívánatos képződményé válik, most csúnyábbakat nem akarok mondani, akkor teljesen mindegy, hogy ezt vendégmunkásnak kereszteljük vagy migránsnak, a vége ugyanaz lesz. A gyakorlatban nem csak akkor vesznek fel, nemcsak olyan munkahelyekre vesznek fel vendégmunkásokat, amelyek már nem tölthetők fel magyar munkaerővel, hanem eleve felveszik őket, mert sokkal olcsóbban lehet őket foglalkoztatni, és sokkal jobban ki lehet őket zsigerelni.

A tőke, legyen az globális nagytőke vagy NER-es nagytőke, kétszáz évvel ezelőtt is olyan, mint amilyen most, és kétszáz év múlva is így fog működni: a legtöbbet a munkabéren és a munkavállalón tudja meghúzni, a legtöbbet a munkaerőn és a munkabéren tud spórolni. Itt tudja a legnagyobb hasznot kipréselni a rendszerből, mert sok más egyéb költséget nem tud minimalizálni, de a munkaerő kiszígerelése kétszáz éve is ugyanez volt. Most lehet, hogy egyébként még kegyetlenebb, még embertelenebb.

És azért arra is emlékeztetnék, hogy talán tavaly ősszel a Paks egyelőre még csak; - idézőjelbe téve csakot - a Paks II. és a Budapest-Belgrád beruházásnál fogadta el a kormánytöbbség azt a módosítást, amelyről méltatlanul keveset beszélünk. Ez a módosítás ezen két beruházásnál arról szólt, hogy nem kettő, hanem öt év a szerződés maximális időtartama, tehát nagyon jelentősen megnövelték a vendégmunkások szerződéseinek időtartamát. Ismétlem: kettőről öt évre. És ami ettől is sokkal súlyosabb, hogy a családgyegetéseket is lehetővé tették.

Tehát: nyugodtan lehet minket mindenféle csúnya jelzővel illetni, de az egész politikai tevékenységnek, amit mi itt, akár a parlamentben, akár más szinteken végzünk vagy előadunk, csak akkor lesz értelme, ha az országot évtizedek múlva is a magyarok országaként tudjuk említeni, és Magyarország marad. Na, most, ha a kapukat vagy az ajtókat egyre szélesebbre tárjuk, és egyre több beruházásnál fogjuk feloldani ezeket a korlátokat, illetve fogják önök vagy a mindenkori kormánytöbbség, akkor ennek nagyon rövid időn belül nagyon rossz vége lesz, hiszen minden lényeges

elem gyakorlatilag a nemzeti megmaradás ellen hat. A demográfiai mutatók katasztrofálisak, elég jelentős az elvándorlás, sajnos nagyon csekély mértékű a visszaáramlás vagy a visszavándorlás, és ezt tetézzük azzal, hogy a vendégmunkásokat is beengedik, ismétlem, a globális multicégek érdekében, és nyilván a nagyra nőtt NER-es cégek érdekében.

Az pedig egészen vállalhatatlan, hogy itt bárki Koreát kiállt, vagy... Ennyi erővel már kiírhatnák a gyárkapura, hogy koreai hódoltsági terület, vagy bármilyen más hódoltsági terület. Hát, elnézést, akiben vér csörgedezik, meg megfelelő virtus, az ez ellen a leghatározottabban tiltakozik. És nyilván nem a bizottság kormánypárti képviselőit teszem ezért felelőssé, de felelősek azok a kormányzati döntéshozók, akik rövid távú érdekektől, meg akár egyébként NER-es munkaerő-közvetítő cégek érdekeitől vezérelve ezeket a helyzeteket előállítják.

Ami Makón történt, az a másik súlyos kórtünet. Tehát ezekre, ezekre a kórtünetekre érdemes figyelni, ugyanis ezek a cégek, főleg a globális, nagy multicégek élen járnak abban, hogy a tejszínt lenyalják, az előnyöket zsebre vágják, élvezik a direkt közvetlen pénzügyi támogatásokat, élvezik az adókedvezményeket és adómentességeket, és jobb esetben annak lejárta után, rosszabb esetben a megállapodást felrúgva, annak lejárta előtt, saját kényük-kedvük szerint, ahol olcsóbbak a gyártási költségek, alacsonyabbak a munkabéreköltségek, akár az országon belül, akár a sátorfájukat szedve, tőlünk keletebbre vándorolva mennek tovább, és a saját érdekeiken kívül a világon semmi más nem érdekli őket.

Ennek érdemes lenne megálljt parancsolni, és még ha nem is tökéletes a javaslat, azt gondolom, hogy tárgysorozatba vételre vagy alkalmas, illetőleg vitára érdemes. Már csak azért, hogy minél többet beszéljünk, és egyre többet beszéljünk a vendégmunkás-problémáról, még akkor is, ha ez sajátos vetülete vagy sajátos megfogalmazása, ezt mindenféleképpen napirenden kell tartani. Mindezek után jelentkezőt látok. Megadom a szót ismét a Tasó alelnök úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Nekem is nagyon nehéz visszafogni magamat, hogy tisztelettel beszéljek Varga Ferenc alelnök úrral kapcsolatosan, hiszen az imént azt mondta ön is. Nekem is nagyon nehéz, higgye el!

Főleg azért, mert látva a maga életútját, azt látom, hogy sokat nem dolgozott életében. Valamilyen iskolákba járt, azt láttam, elvégezte. És nem hiszem, hogy ön túlságosan nagy kapcsolatban lett volna a fizikai munkásokkal (*Varga Ferenc: Nem.*) vagy bármilyen más szakmunkásképző intézetet végző emberekkel. Gőzöm nincsen egyébként, de nem úgy néz ki pillanatnyilag.

A másik pedig az, hogy azt gondolom, hogy a makói példa, amit felhoztak, azért mégiscsak egy lehetőséget adott számunkra. Azt, hogy a támogatást, amit kaptak tőlünk, visszavonjuk, és valószínűleg mostanában nem fogunk kapni még egyszer támogatást, és mindenki így fog járni, aki megszegi azokat a szabályokat, amelyek a támogatáshoz vannak kötve.

Én mégis fenntartom azt továbbra is, hogy a vendégmunkások, akik jönnek, azért nem azok, akiknek nincsen szükségük a hazájukra, nincsen szükségük a családjukra, nem akarnak kiegyensúlyozottan élni, és nem foglalkoznak az egészségükkel. Mert akkor azt kérdezném, hogy ugyanígy gondolkodunk a magyar vendégmunkásokról is, ha elmennek valahová? Én nem hinném, hogy a magyar ember akkor különlegesebb lenne más embertől, teljes egészében, bár mi magunkat jobban szeretjük mindenkinél, és ez így van rendjén. De ettől függetlenül méltánytalannak tartom, hogy így beszélünk azokról, akik idejönnek dolgozni.

Az biztos, hogy az, ha tudomásunkra jut, hogy visszaélések vannak a támogatásokkal, és ha olyan látványos, megfogható, bizonyítható problémák vannak, amelyek azt igazolják vissza, amiről most szó volt, többek között azt is, hogy már itt Korea van, meg a magyarokat hátrányban tartják, nem hiszem, nem hiszem el, hogy erre lépéseket ne tenne a magyar kormány, vagy az, akinek ez a dolga. Ezt én nem hinném el, egyébként. Attól függetlenül távol áll tőlem, hogy pártolója legyek annak, hogy akár nyolc országból is, de vendégmunkások lepjék el Magyarországot. Ilyenre egyébként esély sincsen, mert továbbra is fenntartjuk, hogy le van szabályozva, hogy azok jöhetnek dolgozni Magyarországra, engedéllyel, akiknek már az állásait Magyarországról nem tudjuk magyar emberekkel, munkavállalókkal feltölteni. Ezt el lehet mondani százféléképpen egyébként, de attól még a tény az tény. Tehát csak azok jöhetnek, és erre kvóta van, hogy hány főről van szó, az minden alkalommal meg van határozva. Úgyhogy, véleményem szerint elmentünk kicsit a tárgytól, de ilyen előfordulhat, mert csak a kampány közelében vagyunk már, mindenki ellövi a maga puskaporát, de higgye el nekem, még egyszer, Varga úr, nekem is elég nehéz visszafogni magamat és tisztelettel beszélni.

ELNÖK: Köszönöm. Arra kérném a bizottság tagjait, hogy mindenki őrizze meg a nyugalmát, és bizonyos határokat semmiképpen ne lépünk túl. Senkibe nem fogom belefojtani a szót. Megadom ismételten a szót Varga Ferenc alelnök úrnak.

VARGA FERENC (független), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Igen, alelnök úr, csak kettőnk közt az a különbség, hogy én tisztelettel beszélek, és nem személyeskedek önnel, ön pedig elragadtatja magát és személyeskedik. *(Tasó László: Olvastam.)*

Ne haragudjon, de ismerjük egymást esetleg? Tehát tudja, hogy én hogyan kerültem ide? Tisztában van azzal, hogy én hol dolgoztam? Vagy esetleg csak a levegőbe beszél, és személyeskedik? *(Tasó László felmutatja a telefonját.)* Úgy? Mutogatja a telefonját. *(Tasó László: Igen.)*

Akkor tájékoztatom önt nagyon röviden, bár ez egyáltalán nem a bizottságra tartozik. Én kisgyermekkorom óta azt tanultam a szüleimtől, hogy a munka és a tanulás visz előre. Nagyon szegény családban nőttem fel, és mindig is így jártam el. Tudja, én már középiskolában is például paprikát fűrtam egy helyi zöldségesben. *(Tasó László nevet.)* Röhöghet, ez tényleg így van.

Az egyetem mellett, nappali tagozat mellett pedig végig olyan gyárakban dolgoztam, amiket most egyébként önök vendégmunkásokkal árasztottak el. Például a Pickben, a Solében, a szentesi Hungeritben, és sorolhatnám. Plusz még kőműves mellett is dolgoztam, mielőtt a parlamentbe kerültem, úgyhogy 32 éves korom ellenére azt tudom mondani, büszkén, hogy tudom, hogy mi az a munka, mert abban nőttem fel. Képviselő úr, lehet, hogy ön aranykanállal született a szájában, én nem.

Ami pedig a javaslatnak a tartalma, az, azt gondolom, teljes mértékben támogatandó, és ön kertel, nem mond igazat. Tehát hogy sem én, sem az elnök úr nem tértünk el a tárgytól. Mind a ketten a tárgynál maradtunk. Arról beszéltünk, hogy egy vállalaton belül milyen helyzetek tudnak kialakulni, ön pedig lealacsonyodott egészen odáig, hogy személyeskedik. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hogyha, most tényleg... Nem fojtom a szót senkibe, mindenki mondja el, amit akar, csak maradjunk bizonyos keretek között. Akkor megadom a szót kellő mértéktartás előirányzása mellett Tasó alelnök úrnak. Parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Tehát: Tisztelt Varga Úr! Nem aranykanállal születtem a számban. Magának sincsen fogalma arról, hogy én hogyan nőttem föl, meg honnan származom. *(Varga Ferenc: De nem is mondtam, alelnök úr.)*

ELNÖK: Óvatosan! Óvatosan!

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Most mondta az imént, egyébként. Csak tegyük már a helyére, úgyhogy ezt inkább ne boncolgassuk. Én csak azt mondtam, hogy az önéletrajzában nem láttam ilyen dolgot. Azt láttam, egyetemre tudott menni. Na látja, csak egy mondat, és ennyi személyeskedés.

Összességében: nem volt lehetőségem elmenni egyetemre egyből, dolgoznom kellett, mert a családnak kellett a pénz. *(Varga Ferenc: Akkor ne sértegezzük egymást!)* Úgyhogy, úgyhogy ne sértegezzük egymást ilyenekkel semmiképpen sem. *(Varga Ferenc: Ön kezdte.)*

A másik pedig az - visszatérve arra, amit mondott -, attól függetlenül én mégis azt állítom, hogy Magyarországra csak akkor jöhetnek vendégmunkások, ha beleférnek a kvótába, és akkor, ha Magyarországról, magyar munkavállalóval az álláshely nem tölthető fel.

ELNÖK: Köszönöm. Eltérek a vélemények, de nincs ezzel semmi gond. Megkérdem a javaslat előterjesztőjét, hogy... *(Bányai Gábor jelentkezik.)* Akkor még nem kérdezem meg, hanem akkor Bányai Gábornak megadom a szót.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Csak egy megjegyzés Komjáthi képviselő úrhoz. Próbáltam rákeresni erre a koreai vezetőre. Nincs nyoma egyébként, hogy a nyilvánosság az ön hozzászólásain kívül... Utána, ha vége majd - mert nem akarom a vitát elvezetni másik irányba, de - érdekelne, hogy ha ilyen van, akkor ez ellen fel kell lépni. De a Hankooknál volt ilyen nagyon-nagyon régen, amikor ilyen elhangozhatott, de ennek sincs nyoma sehol sem. Csak utána beszéljünk már róla, Imre, jó? Kérem szépen. Köszönöm, mert elnök úr is elragadtatta magát ez ügyben.

ELNÖK: Igen, mert sérti az önérzetemet. *(Bányai Gábor közbeszól.)* A férfiönérzetemet is sérti. Most pedig, mivel további hozzászólási szándék tényleg végképp nincs, megadom a szót az előterjesztőnek, hogy reagáljon az elhangzott észrevételekre.

Komjáthi Imre válaszai

KOMJÁTHI IMRE (MSZP) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Egészen más információforrásból táplálkozunk. Önök nagyrészt a vállalkozóktól, a munkáltatóktól kapnak információt, mi pedig bent, sokszor bent a gyárban, de mindenképpen kint a gyárkapuban, a munkásokkal beszélgetve, illetve a szakszervezetektől. Pontosan egy szakszervezeti vezetőnek mondta a Hankook helyi vezérigazgatója azt, hogy a gyárkapun belül van Korea van.

És tudják, hogy milyen ügy volt ez? Amikor egy koreai vezető, középvezető testi fenyegetést akart alkalmazni egy magyar munkavállalóval szemben azért, mert ez Koreában elfogadott. Magyarországon meg nem, és ez ellen fellépett a szakszervezet. Majd kirúgták a szakszervezeti vezetőt, és négy évig pereskedtek, és addig ennek az embernek nem volt munkája. És ha a szakszervezet nem segített volna rajta, akkor tönkremegy a családja. Azért, mert fel merte emelni a hangját a magyar munkavállalók mellett.

A magyar parlamentnek, nekünk, képviselőknek feladatunk, hogy felemeljük a hangunkat a magyar munkavállalók mellett. A magyar munkavállalóknak ugyanaz a biztonság, ugyanaz a bér, ugyanaz a méltányos munkakörnyezet jár, mint bárki másnak. Nem tehetünk különbséget, és ne is tegyünk különbséget! Sem politikai érdekek, sem gazdasági érdekek nem lehet alárendelni a munkavállalói érdekeket. Ne féljenek a vitától! Kérem, hogy engedjék át ezt a javaslatot, és vitatkozzunk a parlament nyilvánossága előtt erről. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm. Most a tárgysorozatba vételre vonatkozó döntés következik. Kérdezem a bizottságot, hogy ki támogatja a T/12739. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság két igen szavazattal, két tartózkodás mellett, négy nem szavazat ellenében az indítványt nem vette tárgysorozatba. *(A helyét elhagyó Gelencsér Attilának:)* Nagy tisztelettel megkérem Gelencsér Attila képviselő urat, hogy foglalja el a helyét. A képviselő úr Arany Jánost juttatta eszembe itt, amikor járt le-fel: „...Mint komor bikáé, olyan a járása...” Óhatatlanul is, valahogy ez villant fel a színes agytekervényeim között. *(Gelencsér Attila: Akkor elmegyek, hogy ne zavarjam...)*

Nem, nem, nem zavar. Én úgy veszem észre, hogy mi zavarjuk a képviselő urat. Tehát már elnézést, hogy az ülésvezetéssel megzavarom az ön nyugalját, de tovább kell folytatni a bizottsági ülést a határozatképesség megtartása mellett.

Az álláskeresői támogatás háromról kilenc hónapra emelése érdekében a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosításáról szóló T/12740. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az elfogadott napirendünknek megfelelően most rátérünk az ötödik napirendi pontra, mely az álláskeresői támogatás háromról kilenc hónapra emelése érdekében a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosításáról szóló T/12740. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről való döntés. A javaslatot Komjáthi Imre és MSZP-s képviselőtársai nyújtották be. A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Megadom a szót Komjáthi Imrének mint előterjesztőnek. Parancsoljon!

Komjáthi Imre bevezetője

KOMJÁTHI IMRE (MSZP) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. A Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat regiszterében 75 ezer ember olyan szerepel, aki több, mint egy éve keres munkát. Ez az összes álláskereső 35 százaléka. Az összes álláskereső közel fele semmilyen ellátásban nem részesül. Magyarország az egyike az európai uniós országoknak, ahol a legkevesebb ideig jár az álláskeresői járadék. Az álláskeresői járadék nem alamizsna, nem segély, hanem segítség, szolidaritás az állam részéről azok számára, akik nehezebben találnak munkát. Itt azért megjegyezném, hogy ha a foglalkoztatási társaságokat elfogadnák, akkor lényegesen kevesebb embernek kellene álláskeresői járadékon élve több, mint egy évig munkát keresni. Éppen ezért az a kérésem, hogy engedjék át ezt a javaslatot, vitassuk meg a parlament előtt, hogy akarnak-e szolidárisak lenni a kormányzati többség képviselői azokkal a magyar munkavállalókkal, akik több mint egy éve keresnek munkát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, a vitát megnyitom. Kérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni ehhez a napirendi ponthoz. *(Jelzésre:)* Varga Ferenc alelnök úrnak adom meg a szót.

Hozzászólások

VARGA FERENC (független), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tényleg csak nagyon röviden: statisztikai adat, hogy ma Magyarországon állást találni nem három hónap átlagosan, hanem tíz. Tehát ez több mint a kétszerese, majdnem a háromszorosa; tehát több, mint a háromszorosa annak, mint amit önök biztosítanak. Szerintem ez nem korrekt, mert ahogy az előterjesztő is elmondta, a munkanélküliségi járadék nem egy segély, az a ledolgozott munka után van. Meg van szabva, hogy mennyit kell dolgozni ahhoz, hogy valaki ezt az ellátást igénybe tudja venni.

És mivel ez három hónap helyett tíz hónap átlagosan, ezért ott marad fél év, amíg egy ember, aki egyébként dolgozni szeretne és dolgozott is előtte, nem tud egyszerűen boldogulni. Úgyhogy, szerintem, ebben a kormány lemaradásban van, és még ha nem is tíz hónapra emelik - de szerintem a kormánynak kötelessége a három hónapot meghaladni, vagy legalább elindulni afelé, hogy elmozduljon ez a három hónap a tíz hónaphoz egy kicsit közelebb -, szerintem ez a javaslat arra megfelelő, hogy ezen vitatkozhassunk a parlament előtt.

Én nagyon szeretném, ha már itt elnök úr, képviselő úr a munkavállalók problémáival ma eljött ide, a bizottságunk elé, akkor legalább valamit ezekből a javaslatokból átengedjenek a parlament elé. Egyik javaslat sem volt olyan egyébként, amiben én komoly szakmai hibát láttam volna. Mindegyik javaslat a munkavállalói réteg egy olyan problémájára próbál rávilágítani, amit egy nemzeti-keresztény kormánynak szerintem kutya kötelessége lenne kezelni.

És még csak nem is arról beszélünk, hogy elfogadjuk ezeket a javaslatokat, vagy hogy megvalósítunk ebből bármit is, hanem csak annyiról, hogy vitatkozzunk erről a parlament előtt. Úgyhogy én arra kérem a kormánypárti képviselőket, hogy szavazzák meg legalább ezt az egy javaslatot, hogy tudjunk erről a parlament előtt vitatkozni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a kormánypárti képviselőket, hogy kívánnak-e hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nem, akkor én fűznék hozzá annyit, hogy azért fogom támogatni a tárgysorozatba vételt, hogy ha esetleg úgy alakul, hogy a kormánypárti képviselők is átengedik ezt a szűrőn, hogy tudjuk korrigálni. Én 2003-2010 között, pontosan a bal-liberális kormányok idején, fogalmazóként, majd aljegyzőként és aztán jegyzőként dolgoztam egy kelet-magyarországi önkormányzatnál, a Mátészalka melletti Kocsord Község Önkormányzatánál.

Nem akarom a demagógia-barométert kiakasztani, de el kell mondanom azt, hogy az akkori munkanélküli-ellátási vagy foglalkoztatási-ellátási és segélyközpontú szemlélet a lehető legrosszabb irányba vitte az eseményeket, és akár még az egyéni, akár a kollektív jellemfejlődést is, ha lehet ilyet mondani.

Tehát én aláírom azt, hogy vannak, vagy lehet számos olyan élethelyzet, amikor a három hónap nagyon alacsony, de a kilenc hónap sok esetben demotiváló lehet bizonyos rétegekre. Éppen ezért valahol, ha rajtam múlna, ha én dönthetném ezt el, akkor valahol a kettő közé lőném ezt be - hogy ez most pont hat hónap vagy hét, vagy öt, ilyen értelemben részletkérdés -, és nem feltétlenül tenném általánossá. Hogy általánosan kilenc hónap legyen, én ezt jelen állás szerint, amikor relatíve könnyebb munkához jutni, akár még az ország nehezebb helyzetben lévő térségeiben is, ha máshoz nem, segédmunkához, ami persze, nem az álmok netovábbja, de az is egy tisztességes kenyérkereső munka.

Én a kilenc hónapot demotivációs veszélyforrásnak látom, úgyhogy mindezek előrebocsátása mellett én mindezzel együtt a tárgysorozatba vételre fogok szavazni. Most pedig kérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót önnek. Parancsoljon!

Komjáthi Imre válasza

KOMJÁTHI IMRE (MSZP) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Abszolút vitaképes, amit elnök úr említett, hogy hat hónap vagy kilenc hónap, de ahhoz kellene az, hogy vitatkozhassunk. De egyébként, ha vitatkoznánk, akkor azt is elmondanám, hogy ebben sem egyforma forrásból szerezzük az információt.

Itt alapvetően nem az Isten háta mögötti kis falvakban élő emberekről szól a történet, hogy ők nem tudnak munkát találni. Felemlgetném újra a Tungsram, a Dunaferri, a gyöngyöstarjáni asszonyok esetét. Azokat, akik hosszú éveken keresztül dolgoztak. Gondoljanak bele, képviselőtársaim, hogy milyen trauma egy olyan munkavállalónak, aki 25-30-35-40 évet dolgozik le egy munkahelyen. Ez ehhez a traumához hogy ezt fel tudja dolgozni, és el tudja menni munkát keresni, és képes legyen arra, hogy munkát keressen, mert már túl tudta magát tenni ezen az első traumán, ahhoz nem három hónap kell, ahhoz több kell.

Éppen ezért ez a javaslat elsősorban azokról szól, akik hosszú éveken keresztül dolgoztak, megszerezték a jogosultságot ahhoz, hogy álláskeresői járadékot kapjanak, mert ahhoz dolgozni kellett elég hosszú időt. Nekik szolidaritásra van szükségük, segítségre és támogatásra. Nem akarom hosszúra nyújtani az időt, de ha a kormány képessé és alkalmassá tudná tenni a szociális szférát arra, hogy segítsen, mentoráljon, motiváljon embereket ahhoz, hogy munkába tudjanak lépni, akkor az a munkaerő-tartalék, ami egyébként jelenleg megvan a magyar foglalkoztatáspolitikában, az ki is tudná váltani a vendégmunkásokat is. De nem látjuk ezeket a lépéseket. Úgyhogy megköszönöm, ha a tárgysorozatba vételt támogatják. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most a javaslat tárgysorozatba vételéről való döntés következik. Kérdezem a bizottságot, hogy ki támogatja a T/12740. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételét? *(Szavazás.)* Ki van ellene? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 4 tartózkodás mellett, nem szavazat nélkül az indítványt nem vette tárgysorozatba.

A munkavállalók és a kormányzat közötti stratégiai partnerségi megállapodás kötéséről szóló H/12744. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Soron következik hatodik napirendi pontunk, mely a munkavállalók és a kormányzat közötti stratégiai partnerségi megállapodás kötéséről szóló H/12744. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről való döntés. Ezt a javaslatot is Komjáthi Imre és több MSZP-s képviselő nyújtotta be. A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Megadom a szót az előterjesztőnek. Parancsoljon, Komjáthi képviselő úr!

Komjáthi Imre bevezetője

KOMJÁTHI IMRE (MSZP) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Most közel száz stratégiai partnere van a magyar kormánynak. A stratégiai partneri szerződéseken egyetlen betű, egyetlen szó nem szerepel a munkavállalói garanciákról. Arról szól a javaslatunk, hogy legyenek ilyen garanciák, hogy vállaljon felelősséget a kormány és a stratégiai partner együtt azért, hogy betartják a munkavállalói jogokat,

és ez az egyik legfőbb törekvés. Van benne egy elég kemény és súlyos vállalás, amit ha vállalnának ezek a cégek, akkor az szerintem jelentős üzenet lenne a munkavállalók számára is, és nagyobb motivációval helyezkednének el ilyen cégeknél. Az a cég, amely bizonyítottan és súlyosan megsérti a magyar munkavédelmi és munkajogi szabályokat, két évre legyen eltiltható minden európai uniós és magyar támogatástól, és ha kapott ilyen támogatást, fizesse vissza. Az a százmilliós büntetési tétel, amit a gödi Samsungra kiszabtak, nem visszatartó erő.

Uraim! Egy olyan erős multinacionális cégnél, amely olyan tőkeerővel rendelkezik, mint a Samsung, százmillió forint nevetséges összeg azoknak a dolgozóknak az egészségéért és életéért, akiket tönkretettek. Ott munkáltatói, és nem legfelsőbb szintű, hanem középvezetői szintű döntések születtek arról, hogy nem kell szűrni a dolgozókat rákkeltő anyagokkal kapcsolatban.

66 ember tett panaszt azért, mert nem szűrték őket, és amikor vizsgálatot és méréseket folytattak le, kiderült, hogy a nikkel mértéke az egészségügyi határérték tizenhétszerese. Ezeket az embereket halálra ítélték. Jó, ha 66 emberből néhány éven belül a fele nem lesz rákos. És ugyanez történt Szigetszentmiklóson, és ugyanez történt Iváncsán, és ugyanez történt Debrecenben. Semmibe veszik a magyar törvényeket a magyar stratégiai partnerek. Egy ilyen szerződésben legyen biztosíték arra, hogy a munkavállalói jogokat figyelembe veszik, és legyen visszatartó erő, hogy ezeket be is tartsák. Köszönöm, ha átengedik a javaslatunkat.

ELNÖK: Köszönöm, a vitát megnyitom. Kérdezem a bizottságot, hogy ki kíván hozzászólni. Megadom a szót Varga Ferenc alelnök úrnak.

Hozzászólások

VARGA FERENC (független), a bizottság alelnöke: Köszönöm elnök úr, hát, tulajdonképpen, ugyanoda lyukadunk vissza, amiről már beszéltünk nagyon sokat, akár a makói Continental kapcsán, a 2013-ban kötött stratégiai megállapodásról és egyébként a magyar dolgozók kirúgásáról.

Most, az előterjesztő példájában nem kirúgták, hanem még rosszabb: megkárosították az egészségüket, és mégis ott van a stratégiai megállapodás. Értem, amit Tasó László alelnök úr mond, hogy akkor majd visszaveszik tőlük a pénzt, csak akkor eddig ezt miért nem tették meg? Tehát, mit ér ilyen helyzetekben az a stratégiai megállapodás, és egyáltalán, a magyar kormány milyen feltételeket szab a stratégiai megállapodás megkötésekor ezekkel a cégekkel? Ezt, szerintem nagyon-nagyon át kellene vizsgálniuk. Az pedig, ami itt, a javaslatban szerepel, hogy végre a munkavállalók is lépjenek be ebbe a képbe, szerintem rendkívül támogatandó, mert akkor lehetne egy külön út a munkavállalók és a stratégiai megállapodást megszegő cég kivételével a kormány között. Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem, hogy kíván-e még valaki kérdéseket, észrevételeket megfogalmazni. *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nem, akkor az előterjesztőt kérdezem, hogy kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót az előterjesztőnek.

Komjáthi Imre válasza

KOMJÁTHI IMRE (MSZP) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Dédapáink, ükapáink a vérük által, az utcán harcolták ki azokat a munkavállalói jogokat, amelyeket most Magyarországon működő multinacionális cégek lábbal tipornak. Közös felelősségünk, hogy ezt ne hagyjuk. A dolgozó embereknek jár a megbecsülés, jár a tisztességes munka, jár a tisztességes munkabér, és jár a méltányos munkahely. Kérem, hogy engedjék át ezt a javaslatot, és vitassuk meg a parlament előtt, ki milyen

álláspontot képvisel ebben. A tőke oldalán áll, vagy a dolgozó emberek oldalán áll? Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm. A vitát lezárom. Tárgysorozatba vételre vonatkozó döntés következik. Kérdezem a bizottságot, hogy ki támogatja a H/12744. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Ki van ellene? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság két igen szavazattal, nem szavazat nélkül, négy tartózkodás mellett az indítványt nem vette tárgysorozatba. Megköszönöm Komjáthi Imre képviselő úrnak a kitartó jelenlétet és munkát. *(Komjáthi Imre távozik.)*

Egyebek

A hetedik napirendi ponthoz, az egyebek napirendi ponthoz érkeztünk. Először is kérdezem, hogy van-e bárkinek közérdekű javaslata vagy észrevétele. *(Senki sem jelentkezik.)*

Ha nincs, akkor hadd tájékoztassak minden jelenlévőt, hogy Nagy Márton miniszter úr meghallgatására november 27-én 12 órai kezdettel kerül sor. Lázár miniszter úr meghallgatása december elején várható, tehát nagyon csekély az esélye annak, hogy a két minisztert egy napon tudjuk meghallgatni. November 27-e déli 12 óra Nagy Márton meghallgatása; november 27. csütörtök, 12 órai kezdettel. Lázár János miniszter urat valószínűleg valamikor december elején, de ettől pontosabbat nem tudok mondani.

Az ülés berekesztése

Köszönöm szépen. Az ülést bezárom. Mindenkinek szép napot és jó munkát kívánok! Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 37 perc)

Dr. Apáti István
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Barna Beáta és Lestár Éva